

Trà Sữa Tình Yêu

Contents

Trà Sữa Tình Yêu	1
1. Giới Thiệu + Nhân Vật	2
2. Chapter 1 : The Ring	2
3. Chapter 2 : Không !	4
4. Chapter 3 : Tìm Bạn	6
5. Chapter 4 : Bạn Gái Giả...	7
6. Chapter 5 : Bệnh Rồi !!	8
7. Chapter 6 : Chăm Sóc Người Bệnh 16/24	10
8. Chapter 7 : Sinh Nhật Của Khánh	12
9. Chapter 8 : Trước Bữa Tiệc...	13
10. Chapter 9	14
11. Chapter 10 : Không Muốn Nữa !!	15
12. Chapter 11 : Xin Lỗi...	17
13. Chapter 12 : Người Thứ Ba	18
14. Chapter 13 : Da Mặt Cô Ta Dày Quá !	19
15. Chapter 14 : Hồ Ly Ngu Dân	20
16. Chapter 15 : Khánh Nấu CƠM...	21
17. Chapter 16 : Thuốc Xổ	22
18. Chapter 17 : Bà Xã Ồi ~	24
19. Chapter 18 : Cái Kết Không Trọn Vẹn (One)	27
20. Kì Chạp :v :v	31
21. Chapter 20 : Vĩnh Biệt...	32
22. Chapter 21 : My Đã Làm Như Thế...	34
23. Chapter 22 : Thiên Đường...	35
24.	38

Trà Sữa Tình Yêu

Giới thiệu

Một con một sách chính hiệu với 2 cái đĩa chai trong suốt lúc nào cũng dính trên mặt. . . Cô là khác

1. Giới Thiệu + Nhân Vật

Một con một sách chính hiệu với 2 cái đít chai trong suốt lúc nào cũng dính trên mặt ... Cô là khách vip của quán trà sữa Little Whale ...

Sẽ ra sao nếu có một anh đẹp trai giành chỗ của cô ... Rồi cô biết anh là anh kết nghĩa của con bạn thân cô

Lúc nào cô cũng lù lù một đồng trước mặt anh ... Sẽ ra sao nếu anh bảo cô giả làm người yêu của mình ...

Liệu cô có thuộc về anh ?

Tác phẩm : Trà sữa tình yêu ...

Tác giả : boolxc69 (Boo)

Lứa tuổi : Mấy cũng được ...

Giới thiệu nhân vật...

Dương Huy Khánh (23t) : Sinh viên , tâm điểm của mọi cô gái ... Học giỏi , đẹp trai , giàu có nhưng sống có chút giản dị ...

Hà Trâm Anh (20t) : Sinh viên , dễ thương , một sách của thể kỷ , khách Vip của quán trà sữa Little Whale ... Chuyên gia về trà sữa ngũ cốc ...

Vương Gia Huy (23t) : BFF của Khánh , đẹp trai sau Khánh ... Tính hơi khùng...

Hạ Thiên Thảo (20t) : BFF của Trâm Anh , con nít , ghét đọc sách , ghét trà sữa , chỉ thích Shin- Nosuke , Đôraemon , Conan ,... Truyện tranh :33

Đọc và ủng hộ nhá :vvv ... Love

2. Chapter 1 : The Ring ...

Sáng thứ 7 , trong quán trà sữa Little Whale ...

Cô bước vào quán , trên tay là quyển sách dày về văn học , gọi ình một ly trà sữa vị ngũ cốc ... Ngồi vào cái chỗ ngồi quen thuộc , ngồi trong góc khuất nên chẳng mấy ai để ý đến cô ... Đang chăm chú đọc sách , chị phục vụ dễ thương mang ly trà sữa vị ngũ cốc đến đặt trước mặt cô , tươi cười nói

- Haha ... Trâm Anh có vẻ kết ngũ cốc nhỉ ?

Cô cười hiền

- Hi ! Trà sữa của Little Whale là nhất ! Đến ly còn dễ xươg thể này mà ^^

Đúng là ly của quán rất dễ thương , ly tròn , xung quanh toàn cá voi là cá voi ... Chị nhân viên cười hì hì rồi cáo từ , tiếp tục công việc của mình ...

Đang tận hưởng trà sữa và đọc sách thì cái điện thoại réo ình ỏi ...

” Có lúc tôi gục ngã, nhìn ngày trôi hững hờ.

Có lúc tôi thầm mơ sẽ hái sao trên trời,

Mà nào có biết rằng, hạnh phúc luôn bên mình là những điều nhỏ nhoi...”

Thảo choá điên is calling

Cô bắt máy

- Alô ! Có gì không cún ?

Đầu dây bên kia nói với giọng hờn hờ

- Cún quần ! Tối bố sang nhà mày , có phim hay :”33 ...

- Ê ê ... Mày định vác đít không sang cho bà hầu à ?

- Được roài ! Trà sữa ngũ cốc của Little Whale ... Được chưa ?

- Ngoan ! 7 giờ nhá ! Cơ mà ngủ với tao luôn đi !

- Được chứ ! Bai cu ! 7 giờ chị tới :33

:”) Cô và nhỏ nói chuyện rất độc , rất có duyên ...

Hàng sử xong ly trà sữa , định xử thêm ly nữa mà lát nhỏ mang qua nên thôi ... Cô tính tiền , mang balô lên và đi về ...

Tối ...

Cô mặc áo dài tay hình Baymax trắng đen , quần jean ngắn ... Nằm dài trong phòng , thoải mái lướt Face ... Sống trong nhà trọ nên là cô tự nhiên lắm !

Đang yên đang lành

ĐỪNG ... RẦMM ... RẦMM...

Khỏi nói cũng biết đó là nhỏ bạn chí cốt của cô ... Đứng dậy mở cửa .

Nhỏ xông thẳng vào nhà mà không quên dúm ly trà sữa vào tay cô ... Tắt hết mấy trang web cô đang mở , nhỏ lên Google tìm ” The ring ” ... Vừa bật phim vừa nói

- Cún ! Lại đây xem với bố !!

- Vâng bố ạ

~ Cô ngồi cạnh nhỏ , miệng ngậm ống hút , mắt nhìn vào màn hình laptop ... Tự nhiên hỏi bằng quơ một câu rất có duyên

- Underwear của mày màu gì cún ?

- Trắng =)))

- Ồm ...

- Rồi rồi ! Coi nè !

Phòng trọ nhỏ vang lên toàn tiếng hét đinh tai nhức óc của cô ... Xem đến đoạn con ma bò ra từ màn hình ti vi , cô hét lên , quăng cái gối vào màn hình laptop ... Làm máy suýt gãy :vv ... Thứ gì ...

Xem xong phim , cô ném gối vào người nhỏ

- Mk ! Mày trả bố 2 tiếng cuộc đời , liền , ngay và lập tức :x

- Im mày ! Sợ mà có đứm xem :33

- Deppp ... Thảo chó điên ! Cần ănnnn

- Đi đâu giờ ?
 - KFC hay Lotteria gì đó ...
 - Italy nhó ! Lâu rồi bố chưa đi !
 - Ồm ! Đi ! Mày khao :33 đền bù 2 tiếng cuộc đời tao !
 - Ôê em yêu !
-

Italy ...

2 người ngồi ăn ngon lành , vừa ăn vừa nói về cái gì đó của cái gì đó trong cái gì đó ... :33

Tính tiền , 299.000 D __-

Rồi 2 chị ấy về nhà , say giấc mộng ngàn thu của mình ...

3. Chapter 2 : Không !

Chiều chủ nhật , như bình thường , cô đeo balo , trên tay là cuốn sách , bước vào Little Whale và gọi ỉnh một ly ngũ cốc ...

Mọi chuyện đều diễn ra rất bình thường ngoại trừ việc có một anh chàng đẹp trai đang chiếm đóng địa bàn thân yêu của cô ...

Why ??

Một sách có gì sai ?

Tại sao lại bị lấn chiếm chỗ ngồi ?

Được ! Người to gan dám chiếm đóng địa bàn của cô sẽ được nhận một bài học xứng đáng :)))

Cô đứng trước mặt anh , hất hàm

- Đi ra !

Anh ngẩng đầu lên ...

- Mắc cái gì mà tôi phải đi ra ?

Cô cười đều

- Hờ ! Chỗ ngồi của tôi !

- Nhưng tôi ngồi đây trước !

- Không nhưng nhị gì hết ! Đi ra !

- Nói đến mai nha !

Cô nói hoài , nói mãi , nói tới , nói lui , nói xuôi , nói ngược ... Mà câu trả lời của anh vẫn là không =))

Khôn lắm thằng điên ! Hôm nay bà không ày một bài học bà không phải là bà ;(((

Cô ngồi vào cùng bàn với anh , anh liền nói

- Muốn چرا vì tôi đẹp hả ? Mơ đi nhá :v

- Tôi đánh giá cao sự ảo tưởng của em !

- Thường thôi :33

Cô im lặng , mở quyển tiểu thuyết mới mua ra , là quyển Bên Nhau Trộn Đời của Cố Mạn ... Cô đồng dặc đọc thành tiếng

- Triệu Mặc Sinh ... Bla ,a a a ... Bla ... Hà Dĩ Thâm ... Blô , ô ô ô ... Blô ...

Anh ngồi uống cũng không yên ... Bây giờ cô cứ đọc , đọc , đọc một cách rất “duyên”...

Ô Shiệtttt !!

Đẹp trai có phải cái tội...

Mà nữ “nòng lòi” tra tấn tai em IIoII

Anh giật lấy quyển sách , giật luôn cả ly trà sữa của cô ...

- Ô thằng điên ! Trả đây !

Anh cười đều

- Thằng điên ? Cô biết tôi là ai không ?

- Ai ?

- Người !

- Thì ?

- Là tôi =))) ...

- ... Kệ anh ‘-’

- ...

- Xích ra ...

- Không !

... Được lắm ! Hôm nay có vẻ cô rất có duyên với chữ ” không ” thì phải :(((

Cô im lặng , giật lại quyển sách và ly trà sữa trên tay anh , chăm chú đọc và uống ...

- Ê ! Sao dợ ?

- Thứ gì ... Không quen biết nhau mà dám cướp chỗ người ta X”((

Cô lồm bồm , anh phì cười

- Chứ không phải là cô gây sự trước hả ? :vv

- Không !

Cô cười gian tà , bấm điện thoại ... Thảo Choá Điên...

- À lố ô

~ - Ê cún ! Có một anh đẹp trai chuẩn style mày luôn nè ! Ra Little Whale tao chỉ cho =)))

- Ok con dê ! 10 phút nữa :~]]

Cô đập máy , mặt đều cáng nhìn anh

- E hèm ! Nhìn anh là tôi biết anh vẫn F.A =))) ... Mai mới đến nha ! Bạn tôi dễ xướng lắm ... Yên tâm !

Anh lườm cô một cái sắc lẹm , cười cười

- Hờ ! Tôi nhờ cô mai mới giùm à ? Đồ vô duyên !

- Hắc hắc ... Có duyên đâu mà vô :33

- Đồ nào phăng !

- Con cún hoang !

- Thằng điên !

- Con điên ...

...bla...bla...

Từ đâu chui ra con thứ 3 ... Nhỏ chạy vào chỗ cô và lịch sự chào hỏi =)))...

- Hề nhô a jì nô mô tô !!

4. Chapter 3 : Tìm Bạn ...

P.s : Đổi ngôi kể thành " tôi " nhé :v

—000—000—

Con choá Thảo , tự nhiên nó nhìn thẳng cha già đó như là nhìn một dị nhân vừa đến với đất mẹ thân yêu của tôi vậy á !... Cơ mà khoan ! Nó nói gì vậy ??

- Anh Khánh ?!

Suy luận , từ " anh " dành cho anh em hoặc là tình nhân , còn Khánh chắc chắn là tên của cha già đó ... Tên cũng đẹp =))) Chị kết cái tên , còn người thì -- ... Suy luận trên thấy , choá Thảo đang quen cha già đó hoặc cũng có thể là anh em :vv ... Nó gọi 1 đĩa trái cây , thứ gì á ! Nó lúc nào cũng " bám " vào tôi ... Mà sao nó đều thích trà thừa nè ??

Phục vụ mang đĩa trái cây ra , nó mới chịu khai cha già vô duyên , bất lịch sự tên Khánh đó là anh kết nghĩa , anh kết nghĩa của nó (((((=

Ba đứa ngồi bà tám với nhau , tám xuyên cả mái nhà Tổ Quốc :vv ... Mà toàn mấy truyện không đâu , toàn mấy chuyện trên trời dưới đất ... Rồi cha Khánh vô duyên có ý rủ tôi và má Thảo đi chơi :33 ... Mặc dù tôi ghét cha Khánh dữ lắm , cơ mà ẻm rủ đi chơi là thấy mềm mển roài hoá ...

Ga lăng chưa ? Cha già Khánh thanh toán luôn cho tôi và con Thảo nhé ! Mền ẻm lần 2 :)) ...

Công viên giải trí Pò Milk ... Ba đứa đi dạo khắp nơi , cuối cùng , tôi đòi đi chơi nhà ma ... Lạ đời lắm ! Chính tôi , chính tôi đây đòi chơi , thế mà tự nhiên thấy người ta la hét chạy ra ngoài lại không chơi nữa .

Hình như người đi chơi càng ngày càng đông thì phải ... Cố gắng lắm mà con Thảo vẫn lạc mất cờ mờ mờ 0.0 ... Đấy ! Con Thảo lạc mà tôi lại phải đi tìm ! Con Thảo lạc chứ có phải tôi lạc đâu mà tôi lại phải đi tìm ... Ô hay ! Lập luận đúng chính xác thế mà vẫn phải đi tìm nó , mỗi chân bome ^w^ ...

30 phút cuộc đời trôi qua ... Thảo ơi ! Cún của chị ơi ! Cưng đang nơi phương nào ?... Có phải các bạn đang tự hỏi điện thoại đâu phải hơn ? Thứ nhất , cha già đang đi cạnh tôi để quên điện thoại ở nhà . Thứ 2 , điện thoại của tôi vừa bấm số thì ẻm tắt nguồn vì cạn kiệt năng lượng ... Số tôi xuôi thật , hay là do đi với cha Khánh vậy kìa ??

Lạ thật ...

Có khi là xuôi thiệt cũng nên ...

Lỡ đâu tại đi với cha Khánh ...

Đang triền miên suy nghĩ , tự nhiên cha Khánh kéo tay tôi đi ... Ủ uôi , tay chả nhìn vậy mà ắm khác thường nhé !... Cơ mà tôi quên hỏi

- Ê thằng điên ! Đi đâu dợ ??

Cha Khánh nạnh nùng đáp lại câu nói của tôi ...

- Con Thảo kìa !

Cha già tên Khánh hất hàm về nơi ché Thảo đang nhâm nhi câu kem -- ... Phắc màyyyyy ! Bỏ đây đi tìm một bô mĩa mà nó thì thản nhiên ăn kem á ?!

Khoan ! Nó không ăn một mình ... Mà là 2 mình ??? ... Anh nào đẹp zai nè ! ... Cha Khánh lôi tôi đến chỗ con thảo với anh đẹp chai ... Oaa ~ Quá đépp :33 ... Tôi cố ý gây sự chú ý , bằng cách giật cây kem trên tay nó và cho nó về nơi an nghỉ cuối cùng là thùng rác trong công viên :vv ... Lo nói , quên mất 2 ông kia ...

Hai người ... Đang xì xầm to nhỏ với nhau , lạ ghê chưa ! Xì xầm về tôi là cái chắc , vì lâu lâu anh đẹp trai đó lại nhìn tôi với ánh mắt LẠ ...

Không quan tâm ! Chế Thảo kéo tay tôi , nói nhỏ

- Ê ! Anh đó là bạn thân của anh Khánh á ! Tên Huy ... Tao ... tao...

Ghét cái kiểu lấp bắp lắm nha ! Tôi quát

- TAO SAO ?

Nó thì thào vào tai tôi

- Tao thích ảnh !

Xời ! Tưởng gì • ^ • ...

Nô quay ! Thích á ?...

Không đời nào như thế chứ :(((... Thế mà tôi tưởng là tôi trúng sét ái tình rồi chứ ! Vậy là “xém” nữa là tôi biến thành người thứ 3 ròi ... Muahaha ... Tại sao tôi lại cười OAO”

5. Chapter 4 : Bạn Gái Giả...

1 tháng bơi qua thật nhanh ...

Từ cái ngày mà cha già tên Khánh xí chỗ của tôi , thì tự nhiên hần add friend face tôi , tối nào cũng chúc ngủ ngon bằng một câu có mức sát thương không cao cũng chẳng thấp

Con điên ngủ ngon !

Đấy ! Hần nói thế thì nghe thế ... mặc dù chị không cam nòng :* ... Rồi một hôm , hần rủ tôi đi ăn kem ... Hé hé :33 , kem is my favorite food (sau trà sữa) !! Mà chả còn mời một mình tôi nữa chứ :vv chắc tiếc tiền ...

Hôm nay , tôi sẽ đi ăn kem với Khánh :* ... Tôi mặc underwear hường (-_- klq nhưng cũng ghi vào !) , quần jean đen dài , áo thun đơn giản hình con Panda :33 ... Nói cái này các bạn đừng cười , cơ mà tôi xinh lắm !! (Ồ ! Xinh !)

Tôi đi đến điểm hẹn , là quán kem to to xinh xinh , quán Miffy Bunny ... Ngồi chờ Khánh ~ Chắc muốn gây ấn tượng với tôi đây mờ !! ...

Hức ! 5 phút dài như 5 thập niên kỷ ấy ! Cuối cùng , cuối cùng hần cũng vác cái bản mặt đẹp gái của hần đến ... Quào ~ Áo sơ mi đen đồ , quần jean dài kết hợp với cái nón Monster ... Eo uôi ~ đẹp trai dễ sợ hà !!

Mông hần đặt xuống ghế , hần tay chống cằm , nhìn tôi

- Em có biết là cả tháng nay , cứ mỗi lần ra đường là anh lại nhìn thấy cái đít chai đôi của em không ? ... Còn cái mặt ngu của em nữa -_- ... Haizzzz ~ cố tình gây sự chú ý với anh à ? Bé bự ?

Haizzz ... Khánh hơn tôi 3 tuổi nên là xưng hô anh em ... Còn ” bé bự ” thì hần bảo là hần thích gọi tôi thế ... Mô Phật ... Quay lại vấn đề chính , tôi vênh mặt để trả lời

- Hừ ! Mặc gì ? Em có quá chừng gấu nhá ... Đôrêmon có , Pikachu có , Tettdy cũng có :vvv

Mặt khánh ngu dần hần ra :33 ... Cuối cùng , cuối cùng tôi cũng nhớ ra là mình chưa gọi món :vv. Tôi lật lật quyển menu

Hmmmm... Có rất nhiều kem lạ nha! Chocolate , sữa ,... Có rất nhiều ... Có một loại kem mang tên rất lạ ! Kem trà sữa ... Woaaaa~, tôi gọi chị phục vụ đến và gọi 2 phần kem trà sữa ... Sau đó ngồi hỏi chuyện Khánh.

Tôi hỏi Khánh

- Anh vẫn ế hả ? :”D

Hắn hơi đen mặt , nói

- Ồ ! Độc thân vui tính...

Chắc vui :“)) ... Khoan ! Anh ý vừa bảo gì sau câu ”độc thân vui tính” ấy nhề...

- Thử làm người yêu anh đi !!

Mô Phạt !! Thử làm người yêu á ?!?!... Nên không ta? Đồng ý thì sẽ tạm thời thoát kiếp F.A một thời gian... Còn không đồng ý thì F.A đến khi đầu trắng răng đen ... Nhưng mà là người yêu thì phải chiều ý nhau chứ ! Tôi ra điều kiện

- Đồng ý ! Nếu mỗi ngày anh đều mua cho em một ly trà sữa của Little Whale !

Khánh vuốt vuốt cằm, ra vẻ dăm chiêu suy nghĩ... Hmmmmm... Khánh ngẩng mặt lên

- Đồng ý !

Tôi vỗ tay bôm bốp như con thần kinh vừa trốn trại, miệng cười ha ha ha ha... Mặc dù chỉ là giả nhưng có một niềm vui không tên nào đó đang len lỏi trong tôi...

Ồ hay ! Tôi hết F.A rồi này !! :33

Hello ! Tuj mới ra 2 One_Shot á... Ủng hộ nha ^^ !!

+ [One-shot] Một ngày để yêu

+ [One-shot] Bánh mì và con cún

Ủng hộ tuj nha :33... Moazzz

6. Chapter 5 : Bệnh Rồi !!

Phục vụ mang ra ly kem, kem trà sữa, màu trà sữa, trên còn có cốt với sirô dâu rồi thêm ít chocolate nữa chứ ! Vào ~ Fantastic Baby :vv...

Tôi múc một thìa kem, cho vào miệng... TTuTTT ôi Chúa ơi ~ Kem ngon bỏ mạngg ... Khánh không ăn, chỉ ngồi đó nhìn tôi ăn...

Xử xong ly của tôi, tôi liếm liếm môi, nhìn vào ly kem đang tan chảy... Khánh đẩy ly kem về phía tôi, sẵn nói thêm câu

- Ăn hết ly này thì gọi tiếp, anh mời mà ^^...

Tôi nhe răng cười tự nhiên hết sức, ngẫu nhiên ly kem của Khánh... Sau đó tôi còn ăn thêm 3 ly nữa vì kem quá ngon, vị trà sữa rất ngọt...

Ồ...ó...o...o... Con gà trống đực rống lên như để báo hiệu có một bệnh nhân đang nằm trên cái giường ở trong cái nhà ở trong cái hẻm...

Thành quả của 5 ly kem ngon lành là đây ! Viêm họng đến cảm luôn :”(... Tắt tiếng luôn rồi đó !!

Đang nằm nghỉ dưỡng sức, bỗng điện thoại rung dữ dội

” Không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa vừa...

Tôi không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa...

Không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa...

Tôi không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa...”

Cầm điện thoại lên, -w- “người yêu” tôi gọi đấy mà :”))

Tôi nhắc máy

- A.....l....o....a...a...a

Khánh ở đầu dây bên kia chẳng hiểu cái mẹ gì cả , hỏi lại

- Em nói gì ?

- ...a...a...a...a

Mẹ kiếp !! Tôi ngắt cuộc gọi, gửi cho Khánh 1 tin nhắn

-_- này e nói là “alô”... Hjxx , ăn 5 ly kem bị viêm họng rồi nè ! Có lòng tốt ra tiệm thuốc tây mua thuốc dùm ik ! Đau họng lắm rồi :”((((...

Tin nhắn đã gửi được 15 phút rồi mà không thấy Khánh rep lại, -v- thứ gì kì cục ...

Cốc...cốc...cốc...

Tôi khỏ sở từ từ lê xác ra ngoài cửa, là Khánh !! Trên tay Khánh là một hộp cháo nóng hôi hổi, khói vẫn bốc lên nghi ngút... Và ly trà sữa không đá của Little Whale... Chu đáo dễ sợ

Khánh đặt cháo và trà sữa lên bàn, nhẹ nhàng dìu tôi trở lại giường... Tay Khánh thẳng thừng choàng qua vai tôi, tay còn lại thì đang nắm chặt lấy bàn tay lạnh cóng của tôi...

Ngồi lên giường, tôi lấy tập giấy note và cây viết, viết vào

Đói quá ! Em muốn ăn :”((

Khánh chau mày nhìn tôi rồi xoa nhẹ đầu tôi

- Ngoan, đợi anh lấy à ăn :33

Tôi nằm trên giường, cổ họng đau rát, khó chịu quá... Tôi ôm lấy con vịt bông bự tổ chảng vào lòng, dụi dụi đầu vào con vịt

Khánh cầm tô cháo đến, xúc một muống, thổi để cháo bớt nóng rồi đưa ra trước mặt tôi

- Aaaaaa~~ Trâm Anh ngoan

~ Tôi há miệng, nhai nhai cháo trong mồm (:”)))) cháo mà đi nhai)...

30 phút, Khánh tốn không ít nước bọt dụ ngọt tôi để tôi ăn hết tô cháo... Ăn xong Khánh còn cầm ống hút vào ly trà sữa đưa cho tôi uống, chần chẫn cái này bị tặng tiền vì trà sữa đầy trân châu, thạch mà không có lấy một viên đá... Thương Khánh quá :”((((((, tôi muốn ôm Khánh một cái quá !!!

Hello ~ Mọi người thi tốt nhá !!! Điểm cao nè ^^

7. Chapter 6 : Chăm Sóc Người Bệnh 16/24

Tôi ực một hơi, ly trà không đá vị ngũ cốc của Little Whale đã còn lại toàn trên châu với thạch... Tôi là thánh :”33... Khánh cầm tờ khăn giấy ướt, ngồi đối diện tôi, đưa tay lên, lau một lượt quanh miệng tôi

- Lớn rồi mà uống còn dính miệng !

Tôi ngạc nhiên, bất ngờ, đỏ mặt,... Giờ tôi mới biết, Khánh không vô duyên thú vị như là tôi nghĩ... Haizz, nỗi niềm muốn ôm Khánh lại cao trào, muốn ôm quá rồi...

Mặt tôi đổi màu, từ hồng sang đỏ, tôi bẽn lẽn lấy bút viết vào xấp giấy note...

Em... Có thể... Ômmm a ko ?

Khánh trợn mắt, nhưng lại mỉm cười vỗ nhẹ đầu tôi

- Người yêu mà :”33 cứ tự nhiên !

Mặt tôi hình sự hết cỡ, mồ hôi tuôn rơi... Tôi vòng tay qua eo Khánh, -- ôm mà không chạm vào người Khánh :vv... Đôi mày rậm của Khánh khẽ chau lại, Khánh thẳng tay ôm tôi vào lòng mặt tôi áp sát vào vùng ngực rắn chắc... Wào~~ body của Khánh quả thật rất bốc lửa, một ngọn lửa rất nóng

Thích ! Thích !

Thích ! Thích !

Thích ! Thích !

Tim tôi và Khánh hoà chung nhịp đập... Khánh nửa đùa nửa nghiêm túc, nói

- Ôm là phải thấm thiết như này nè [^^]...

Tôi ngượng đỏ mặt, nằm im thín thít trong lòng Khánh... Khánh sử dụng X-Men, X-Men đàn ông đích bự... Á không phải!! X-Men đàn ông đích thực :xx

Đang ngồi yên, Khánh bỗng nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng tôi, miệng ngân nga bài hát

” Ah~ Lapo da

~Tala chi, Ma tol, Li na

~Ah

~Laba di, Ho chi

La, No chaaa

~Wu pla na chii, leh ji

~Fuh pa pu seh

La ma nii

~Under wearr

~La kah reh, Li rey wee

Gih leh bya

~Mah ke reh

~Under wearr

~La pah kreh, Leh gua ri

Teh lah keh

~Lah peh reh

~Under wearr
 ~Lah cheh pee, Li bee da
 Ee leh gua
 ~Lahh gua rehh
 ~Ley show lee leh duu
 ~Lah keh rey dee zuu
 ~Bleh ahh boh dee zu re kah
 Zohh reh kah laa
 UNDER WEARRR
 ~Lah duu
 ~Leh ah mo dee under wearr~..."
 Tôi lên tiếng
 - Underwear ??
 Khánh trả lời
 - Chắc thể :vvv
 Ôi ~ không khí thật lãng mạn làm sao... Khánh lại tiếp tục bài thứ hai
 - " Ba ba ba ba ba na na
 Ba ba ba ba ba na na (Bana naaaaaaah) (Potato yaaaaaaaah !!!)
 (Bananahh) Ba ba ba ba ba na na
 To ga li no potato ni ga ni ba no ba ni ka no ji ga -Ba ba ba banana
 Yo plano hu
 La pa no no tu
 Ma banana lai ka mupi talamu
 Banana!Ba ba ba ba ba na na (Potato OOOOOOOHHHH!!!!)
 To ga li no potato ni ga ni ba no ba ni ka no ji ga -Ba ba ba
 Banana NAAAAAAAAAAAAAHHH !!! "
 Á đùu OAO"... Tôi lại cất lời
 - Thích Minions nhè :")3
 Khánh trả lời lại...
 - Muốn nghe nữa hả ?
 Tôi cười đều, chậm rãi cầm điện thoại mở ghi âm...
 - Ủaaa...
 Khánh e...hèm một tiếng rồi bắt đầu hát
 - " EH!!!
 Ah li peda papai
 Pugati po bagai

Badi badi badi badi badi kiya papoy
 Bulatu ki kadi pooty pa yetay ah pe ya kuda padee
 Kayamani kay yu la rus se yay puda!
 Eh de yu la matibula ma kay yu lee say da!
 Ah li peda papai
 Bugati po bagai
 Badi badi badi badi badi kiya papoy
 Bulatu ki kadi pooty pa yetay ah pe ya kuda padee
 Mayamani kay tu ya etay a pe la
 Kay ya puti kay mayamani kay a pu laaaaaaaaaaaaaa!
 Wooooooooo! ”
 Tôi cất tiếng
 - Minion à !! Câm miệng dùmmmm... À mà anh vừa hát tiếng gì dợ ?
 - Minion !
 Fắccccc

8. Chapter 7 : Sinh Nhật Của Khánh

Với sự chăm sóc kỹ lưỡng của chị Khánh, hôm nay tôi tươi tỉnh hẳn ra...

Tôi tung tăng đi vòng vòng trong nhà sách để mua một vài thứ cần thiết... Theo như tôi biết thì ngày mai là sinh nhật của Khánh ^^ nên là tôi đi mua quà sinh nhật !

Haizzz... Đi nãy giờ mà vẫn chẳng có gì để mua... Chán quá !... Hay là, tặng handmade nhề :v... Gút ai địa :”33

Tôi lại lượn một vòng trong nhà sách để mua đồ làm handmade... Mua hết mấy trăm :”(may mà bố mẹ gửi cho tôi 4 triệu mỗi tháng để chi tiêu

Ôm một đồng đồ nghề về nhà, tôi tra bác Gõ... Và đã tìm thấy bé gấu handmade từ vải nỉ :* ... Bắt tay vào làm nào !!

Tôi vẽ vẽ, cắt cắt, khâu khâu, dán dán,... Cuối cùng, sau 6 tiếng vẽ, cắt, khâu, dán,.. Một bé gấu xinh xắn đã ra đời

Sinh nhật vui vẻ, chúc mừng anh đã già thêm một tuổi ^^ ... Con gấu tuy không to tát gì nhưng là do em tự làm =))) mong anh nhận lấy và đừng chê :*...

Đóng hộp cẩn thận, tôi để sang một bên và lên Facebook

Tôi được gắn thẻ trong một status của Khánh... Hmmm

Mọi người mai đi sn tuj nhe !!

P.s : Nhớ mang quà - với Trâm Anh Điềngg và 20 người khác.

Quà... Tôi được tag đầu tiên luôn ^^ thật ấn tượng.....

Tối hôm sau, tôi mặc quần jean áo sơ mi, đeo túi sách... Xinh lắm ! :xx

Tung tăng đến nhà Khánh... Hmmm... Nhà to đã man con ngan lương á - - ... Wê ~ tôi tới sớm nhất này !!
Thật vinh hạnh ==))

Bấm chuông, Khánh đi ra mở cửa, mặt mũi dính toàn... kem? ... Tôi bước vào nhà... :((hoá ra tôi là người thứ hai. Thật không vinh hạnh...

Khánh mở cổng cho tôi vào nhà , đưa tay hình chữ V

- Vào trong chơi trét kem nhanh y !

... Khánh nói rồi nhanh chóng đóng cửa rồi chạy vọt xuống bếp....

Lạ thật...

Thật lạ...

Tôi đặt quả lên bàn, chậm rãi tìm bếp... Trong bếp vang lên tiếng cười đùa của người con trai và người con gái... Giọng đứa con gái hơi quen

Á điều ư -_- ... Con Thảo đang chơi trét bánh kem với Khánh... Gato quá hà ~~~ Tôi lao vào nhập cuộc... Yeeee mặt tôi thật đẹp, thật ấn tượng :vvv.

Khánh lấy khăn giấy lau mặt cho tôi, cảm động, thật cảm động *-*#

Lau xong mặt cho tôi, xời, Khánh ném nguyên tờ giấy lên tóc tôi -_- ... Á đùùù !! Mái tóc dễ thương, xinh đẹp, chu cheo của tôi II_II

Tôi tát vào tay Khánh một phát rõ đau, miệng quát :

- Thăng điên !!!! Quân mất nết, trả tóc cho taaaaaa !!!

Hết xong, tôi giơ tay vợ lấy một đồng kem trên cái bánh, sau đó khí thế xoa mạnh đầu Khánh...

Xong, tôi khoanh tay nhìn mái tóc “mềm mượt, óng ả” của Khánh... =]]]z tôi quả có năng khiếu trở thành nhà tạo mẫu tóc... Khánh hoàn toàn biến thành con trâu với hai cái sừng màu đen, vàng, trắng, đỏ,... trên đầu...

Cứ như đầu Khánh dính c** ấy :”))

Hello~ Đạo gần đây tui có cảm giác ko ai quan tâm đến mình :”(... Thật buồn, thật tủi thân II_II...

9. Chapter 8 : Trước Bữa Tiệc...

Khánh cầm cái khăn lau tóc, mặt người không ra mặt người mà mặt khỉ cũng chẳng ra mặt khỉ. Nói chung là nhăn như mặt của Khánh (’)

Tôi ở trong bếp phụ con Thảo làm bánh, tất cả là nhờ ba đứa hăm chúng tôi chơi trét bánh, làm cái bánh mà con Thảo mua qua chỉ còn mỗi 1 trái sơ ri bé tẹo (- -”)

Kính koong... Chuông cửa vang lên, Khánh ra mở, tôi với con Thảo đặt bánh vào lò xong cũng ngó cái mặt ra ngoài... Nhìn thấy Huy, Thảo nó rụt cổ vào, phủi phủi tay, nghiêm túc hỏi tôi

- Nhìn tao sao ? Được chưa ? Mồi còn son hông ?...bla...bla...

Tôi chau mày, gặp Huy mà như gặp Trà sữa biết nói ý (- -“)... Tôi gật gật đầu để nó biết là nó hoàn hảo rồi... Nhưng thật ra nó quên rửa kem trên mặt, và tôi có lòng tốt ”quên” nhắc nó rửa mặt trước khi ra gặp anh Huy của nó (=’)... Tôi khoẻ mạnh, tôi là người tốt (p.s : Trích Cô Gái Hà Lan 20+)...

Huy lịch sự chào hỏi Khánh

- Hello thăng điên !!

Còn ai như con Thảo, nó sau khi nhìn lại cái mặt mình trong gương, nó đi rửa mặt, miệng lảm bà lảm bảm

- Chó Trâm Anh, mày xem bố có để ày vác cái mặt của mày về đoàn tụ với gia đình mày không... Chờ đó ...
Thảo rửa mặt xong, yếu điệu bước ra ngoài :”)) ... Huy nhìn nó, mặt thoáng đỏ, tôi nhón chân, ghé sát tai Khánh, hỏi

- Huy thích ai vậy anh ?

Khánh cuối xuống, nói nhỏ vào tai tôi

- Huy đang quen Thảo đấy !

;’)) vui ghê, nó quen khi nào mà ếu nói tôi nghe nhè :v...Thôi, lát rồi xử, tôi kéo Khánh vào trong bếp, nghiêm túc nói

- Anh lấy bánh trong lò ra đi !

Nói rồi tôi quay đít đi ra ngoài... Để lại sau lưng là Khánh mặt đen xì, đen thui, đen bóng,... Đang liếc nhìn tôi...

Thảo chạy ra chỗ Huy, bên lên nói

- Anh...anh đi đường có mệt không ? Em... em mang nước cho anh...nha !

Huy cười phì, xoa xoa đầu Thảo

- Hi ! Thương em ghê, lấy anh nước mát nhé !

:“(gato quá, haizz, thằng ”người yêu” tôi cũng chẳng tốt tới thế... Nhắc mới nhớ, tôi chạy vào trong bếp, Khánh quần quai với cái nồi tôm hấp, Khánh đang lấy muỗng múc canh để đảo tôm hấp (- -”) ...

Tôi giành lấy cái muỗng trong tay Khánh, đứng chống nạnh ra vẻ, miêng nói

- Tôm hấp mà anh đảo thế à ? Giờ anh không biết cái cơ bản nhất thì suốt hai mươi ba năm qua anh sống bằng cơm hộp à ?

Khánh thần thiên ôm ghì tôi vào lòng, vuốt tóc tôi vài phát rõ đã, sau đó nói một câu thật sốc thật kinh dị

- Vì anh muốn được em nấu cho anh ăn nên anh cho cô Na nghỉ hôm nay rồi...

Tôi đẩy Khánh ra, mặt đỏ như đỏ mặt, tôi (giả vờ) thắc mắc

- Cô Na là ai ?

- Người giúp việc nhà anh...

Phải rồi, nhà to như con chó thể này thì thiếu gì tiền thuê người giúp việc...

Hello ~ ... Em tặng chap này cho chị @_YiYuoMakoto_DLB_ ... Sorry vì ko tag dc Π°Π..... Đt như cục c** trôi sông ý !!

10. Chapter 9

Khách dự đến ngày càng đông, phòng khách ngày càng chật, bàn để quà ngày càng thiếu diện tích, ngôi nhà ngày càng ồn,...bla...bla...

Nhìn sơ một lượt, Khánh đóng hết cửa lại, hết to

- Mọi người... PẶC TIIIIIII !!

Khánh mở bài Party Rock Anthem gì đó lên, cả ngôi nhà đang trong trạng thái bị bùng cháy ==))

Tôi quẩy hết mình, hết nhảy tưng tưng lên rồi lại lắc hông,... Khánh cũng quẩy ra trò, nhảy mà lộ cả bụng, bụng thon, trắng, rất quyến rũ :*

____###____

10 giờ, tiệc tan, mọi người ra về hết, hẳn lại năn nỉ tôi ở lại, kệ đi, dù sao cũng đang lười :x

Khánh lôi đồng quà, đặt giữa tôi và anh, hỏi

- Trâm Anh muốn bóc cái nào trước ?

Tôi nghi hoặc

- Anh thích bóc cái nào thì bóc cái đó đi, lắm điều :”>

Khánh gãi đầu, lết đến cái tủ lạnh, lấy ra 2 ly trà sữa Little Whale... Ô cái nải chuối của bà bán chuối ngoài chợ !! Không nhầm đấy chứ ?!! Dù là sinh nhật nhưng Khánh vẫn nhớ mình quýt tôi 2 ly trà sữa nữa cơ ! Cảm động... Tôi giật lấy 2 ly trà sữa, một ly uống một ly cầm... Mặc kệ Khánh long lanh cái con mắt như nào đi chẳng nữa :3 :3

Tôi vừa uống vừa xem Khánh bóc quà, món thứ nhất là 1 bộ truyện Shin từ tập 1 đến 10, hẳn là đẹp :”>. Món thứ hai là con gấu handmade, :D :D đấy, món quà huyền thoại của nhân loại gần như bị huỷ hoại, là tôi làm nhé, tôi nhe răng cười

- Thấy sao ?

Khánh cầm con gấu đứng đưa trước mặt mình, miện tấm tắc ‘khen’

- Chân ngắn chân dài, mắt bên trái bị dán lệch, chỉ khâu hơi rối, cắt còn méo nữa chứ :v :v...bla... bla...

WTF ??! Tôi mất cả nửa ngày để làm cái con gấu đó đấy !! Vậy mà Khánh không khen lấy một từ, mà dường như không có ý muốn khen và cũng không chắc chắn là nó đẹp...

Tôi đặt hay tay lên hay đùi mình, nhìn những miếng băng cá nhân đang cuộn chặt trên tay, tôi nhin để xem món quà thứ ba của Khánh.

Món quà thứ ba, cũng là một món quà handmade, là một hộp quà làm từ vải nỉ, đường chỉ khâu rất tinh tế, biết chắc rằng món quà dễ thương này là của một người con gái... Khác xa với quà tôi tặng, Khánh khen rất nhiều

- Tông màu rất đẹp, chỉ khâu rất thẳng, mắt cũng là tự tay may, dễ thương ghê !!!

Kim nén không được, tôi rất dễ tự ái, rất mít ướt, tôi lặng lẽ đứng lên, với lấy cái túi xác trên cái ghế sofa dính đầy keo xịt tuyết, tôi nhanh chóng đi ra cửa, mang dép qua loa rồi đi về trong nước mắt...

Khánh chạy ra cửa, nhưng muộn rồi, tôi về mất rồi. Khánh chạy ra để nói với tôi rằng... Tôi để quên điện thoại...

Chương trình quảng cáo :))

1. Vỡ (YiYuoMakoto_DLB)

Truyện này tui đọc 2 chap đầu là thích rồi, với cả nhân vật chính rất đặc biệt, mấy bạn đọc thử đi, đảm bảo hay :3 :3

2. Đừng yêu tao ! Hãy để tao yêu mày !! (boolxc69 [tui ák !])

Tuy hơi bựa nhưng thuộc dạng có thể nhét vừa cái đầu :x :x...

Vậy nhe ! Ủng hộ 2 fic trên và đừng bỏ fic này :v :v

11. Chapter 10 : Không Muốn Nữa !!

:)) thay ngôi kể, thay luôn nga :3 :3

×××

Tối hôm sau, nó vừa xem phim vừa suy nghĩ. Cuối cùng, rút ra kết luận, làm bạn gái giả của người ta là một việc sai lầm.

...

...

Nó lôi điện thoại ra (hôm qua T.Anh nhớ mình để quên nên quay lại lấy điện thoại, nhưng không nói gì mà bỏ về luôn), nhấn số và gọi cho hắn... Hắn bắt máy

- Aloo ??

- Khánh, em không muốn làm bạn gái giả của anh nữa, không cần mua trà sữa Little Whale nữa. Anh có thể tìm 1 người con gái thật sự, người yêu thật, chứ không phải giả...

- Trâm... tút... tút... tút...

^^^

Yee !! Bây giờ nó sẽ F.A trở lại, độc thân vui tính, độc thân muôn năm !!! :)))

Đang vui vẻ vì mình vẫn F.A, cửa phòng bỗng bị đập khì thế, sau đó hắn chạy vào nhà, trên tay là... trà sữa ?

Hắn đưa trà sữa cho nó, cười híp mắt

- Ly trà sữa chùa cuối cùng nhé !!

Nó ngạc nhiên nhưng vẫn nhận lấy ly trà sữa. Hắn khoanh chân

- Sao không muốn làm người yêu giả nữa ?

Nó hút trân châu lên, nhai nuốt, rồi nói

- Không muốn nữa !!

Hắn chau mày

- Sao lại không muốn nữa ?

Nó vừa nhai trân châu vừa nói

- Thì không muốn là không muốn chứ sao trăng gì !! Quà em tặng thì chê tới chê lui còn quà cô nào tặng thì khen lấy khen để... Xí !!

Hắn nhe răng cười

- Ờ thì thế, cô kia khâu đẹp thật đấy !!

Nó nghe xong, máu nóng cuộn cuộn trong người, kéo áo hắn ra cửa, đẩy ra ngoài rồi khoá chặt cửa lại. Thật sự thì nó bức xúc lắm, muốn khóc lắm... Dù sao thì để làm con gấu đó nó cũng tốn công lắm chứ. Khen 1 chữ cũng đâu có ảnh hưởng đến underwear của hắn đâu !!

Hậm hực gọi Thảo, nó ngồi đợi nhỏ (Thảo) mà ầm ừc... -- thứ gì chả biết tôn trọng người khác gì hết trơn 3: 3:

Nhỏ đập cửa ùng ùng

- Chó Anh ! Mở cửa cho bố !! Bố tới rồi đây !!

Nó ra mở cửa cho nhỏ, nhỏ mua... 4 gói snack ??... Nó nhìn cái túi ni lông chứa bốn gói bánh to bự trên tay nhỏ, hỏi

- Mà mua chi mà lắm thế chó ?

Nhỏ tự nhiên ném cái túi ni lông xuống đất, lấy cái laptop của nó ra, mở bộ phim Hàn Quốc " Nice Guy " ra, gọi nó lại

- Có Song Joong Ki đóng á ! Xé bánh ra ăn đi, vừa coi vừa ăn :3 :3

Nó nhếch miệng

- Hờ hờ... Mày chu đáo quá nhỉ ?

Nhỏ bốc một miếng bánh, nhai nhồm nhoàm mắt chăm chú vào màn hình, nơi có khuôn mặt điển trai của Song Joong Ki :v :v

Chuyện kể rằng, tối hôm đó, tại một căn phòng trọ be bé, xinh xinh, có 2 đứa con gái cú đêm, điên cuồng vì vẻ đẹp trai không ai sánh bằng, vâng, đó là Song Joong Ki, thần tượng của con tác giả biến thái :3 :3

ooo

Hề hề ~ ai là fan Ki Ki Oppa ko ạ ? :3 :3

12. Chapter 11 : Xin Lỗi...

Sáng sớm, có 2 con gấu trúc đang nằm trong nhà, trên tay là cái laptop hết sạch sành sanh pin...

Nó tỉnh giấc, nhìn vào đồng hồ : 11 giờ 45...

Cũng tại cú đêm xem " Nice Guy " thôi :v :v

Nó xốc nhỏ dậy, nhỏ lôi cái ban chải trong cái balo " thần kỳ " của mình ra... 2 đứa làm vệ sinh cá nhân, sau đó nhỏ về.

Nó nằm đọc sách một lúc thì cũng chán, Little Whale thẳng tiến !!

®®®

Little Whale...

Gọi ình trà sữa vị ngũ cốc, nó vừa uống vừa nghĩ về hần... Có phải hần bảo quà nó tặng không đẹp vì hần không ưa nó không ? Có phải hần khen món quà kia đẹp vì hần thích người làm ra món quà đó không ?... Nó suy nghĩ, mắt hướng về một nơi không xác định...

- Ê ! Đang nghĩ gì vậy ?

Hần từ đâu chui ra (từ trứng và tinh trùng chứ đâu :v :v) ngồi đối diện nó... Nó nhìn thấy cái mặt hần thì quay đi, không thèm nhìn lấy một cái.

Hần nghĩ kỹ rồi, giỡn nhây quá là không tốt cho tương con em sau này. Trùng hợp là hần ghé qua Little Whale để mua trà sữa tạ lỗi với nó, nhưng thấy nó nên là lại gần... Hần một tay kéo kéo tay nó, tay còn lại xòe ra, đưa lòng bàn tay chữ nghĩa chằng chịt về hướng đối diện mình, đọc đồng dục, còn cho thêm tí cảm xúc vào

- Trâm Anh ~ thật ra anh không cố ý, anh biết con gấu đó là em bỏ rất nhiều công sức vào đó. Anh biết anh đã đùa với em rất quá đáng, làm em tổn thương... Anh xin lỗi, anh yêu em !

Nó há hốc mồm, cái này có thể bỏ qua, nhưng... 3 cái chữ cuối cùng là thể đ** nào ??

Nó cà lâm, hỏi hần

- 3... 3 chữ... chữ cuối... là... là sao ??

Hần giật ly trà sữa của nó, dâng lên trước mặt nó, cuối đầu nói

- Làm bạn gái anh nha, bây giờ là thật, không phải bạn gái giả nữa... Anh sẽ cho em uống trà sữa chùa cả đời !!

Yes or no ? Yes or no ?... Suy nghĩ của nó giờ cứ như đồng c** thập cẩm... Giờ sao ? Nhớ đến câu ” anh sẽ cho em uống trà sữa chùa cả đời ”... Hmmmm... Mắt nó sáng như vừa thấy vàng (của cún), gật đầu

- Em đồng ý !!

Hắn vui mừng đặt ly trà sữa xuống bàn. Nó đã kịp nhìn thấy bàn tay đầy chữ của hắn, viết trên cả 5 ngón tay... Mà chữ nhìn mắc ói (' '). Nó nhanh chóng cầm lấy tay hắn, đọc qua một phát nhanh ơi là nhanh (một sách đọc rất nhanh :3 :3) rồi ngược lên nhìn hắn

- Có nhiều đây mà anh cũng không nhớ hay sao mà phải viết ra tay ?

Hắn gãi gãi đầu

- Cả đêm tra Google của anh đấy cưng !!

13. Chapter 12 : Người Thứ Ba

Hôm sau, hắn đến nhà nó, mời nó đi nhà sách và đồng thời cũng là lần hẹn hò đầu tiên...

Nó mặc quần jean, áo thun, nhìn rất cá tính. Hắn thì đen toàn diện, sơ mi đen, quần jean đen, bata đen, kính đen, nón lưỡi trai đen, nói chung là đen trừ da mặt với da tay, nhìn hắn rất ư là cuốn hút, quyến rũ :x

Nó tung tăng đi trên đường, đang vui vẻ, hắn bỗng tiến lên và nắm lấy tay nó, hắn làm như không biết gì, mỉm cười rồi tiếp tục bước đi.

- A~ Anh Khánh !!

Từ xa, một cô gái nhìn rất xinh, tóc xoăn uốn thành từng lọn, cô gái ấy chạy về phía của hắn... Xác định cái cô gái này thích hắn luôn, vừa chạy đến, nhỏ (tức là cô gái) đã ôm lấy tay hắn mà lắc lắc và vì cô gái đó ôm tay hắn đồng nghĩa với chuyện tay nó bị hắt ra ngoài...

Nhỏ nói chuyện rất thân với hắn

- Anh ơi ! Lâu rồi không gặp em, anh có nhớ em không ?

Hắn e hèm rồi kéo tay nó lại, chậm rãi nói

- My, đây là bạn gái của anh...

Cô gái kia chau mày, chu mỏ nói

- Anh cứ đùa, con nhỏ xấu xí như này sao có đủ tư cách làm bạn gái anh ?

Nó nghe, rất khó chịu, khó chịu lắm, dù có xấu xí thì nó cũng thuộc dạng có thể nhìn được mà. Nhỏ bước lại gần nó, nhìn từ trên xuống dưới rồi lăm đầu ngán ngấm

- Cô thật không có mắt thẩm mỹ !

Nó tự nhìn lại mình, nhìn từ trên xuống dưới, cũng bình thường mà !!

Nhỏ kéo tay hắn, nũng nịu nói

- Anh ơi ! Lâu rồi anh chưa đưa em đi mua sắm, bây giờ anh đền bù nhé !!

Hắn ‘ừ’, nhỏ nắm tay hắn kéo đi, nhưng hắn đã kịp cầm tay nó, nói

- Trâm Anh, đi nào !!

Trên đường, hắn im lặng, nó im lặng, chỉ có mỗi nhỏ là nói lia lịa... Nào là nói lúc trước hắn luôn cưng chiều nhỏ, lúc trước hắn thường ôm nhỏ vào lòng mà âu yếm, lúc trước...

Nó nghe mà lòng đau như cắt, thì ra cái cô gái đó đã từng là bạn gái của hắn... Nó im lặng nghe nhỏ nói, nhỏ cứ bám bám vào tay hắn, hắn rút tay ra, nhỏ lại càng ôm chặt hơn, cuối cùng, hắn nói thẳng

- My ! Chúng ta không còn gì với nhau nữa, em không cần giữ mấy trò thân mật với anh, trước mặt bạn gái của anh !

Nhỏ nghe, mặt hơi buồn nhưng lại mặt dày tiếp tục diễn cái màn tình cảm.

Không chịu được, hấn quay sang nó, kéo nó vào giữa hấn và nó, thế là nhỏ ghét lắm, thẳng thừng kéo nó ra còn mình đứng cạnh hấn... Quả thật... Da mặt cô ta quá dày so với quy định rồi... (Boo : *cười khinh* choá My --)

Như Ngọc My (mục :”33)

22 tuổi

Lúc trước là bạn gái của Khánh nhưng lúc trước gia đình Khánh rất nghèo, cô ta bảo Khánh không xứng đáng để cô ta yêu nên đã ‘đá’ Khánh, sau đó cùng gia đình sang Mỹ định cư. Có người quen bảo bây giờ Khánh rất giàu nên cô ta mới quay về Việt Nam...

14. Chapter 13 : Da Mặt Cô Ta Dày Quá !

Hấn nắm tay nó, nhẹ nhàng hỏi

- Em à~ Đi siêu thị nhé !

Nó gật đầu, mụ xen vào giữa nó và hấn, ôm chặt tay hấn, nũng nịu nói

- Anh à~ em muốn đi chỗ khác, Pandora gì cũng được

~~Hấn hất tay mụ ra, kéo nó lại, cúi xuống thơm một phát vào má nó... Ấu mài gọt !! Mụ tức xì nước mũi, bực mình bước đi... Còn nó thì đỏ mặt, quay sang nhìn mụ cười, một nụ cười rất đều, rất gian...

~~SuPeRmArTkEt

~~Nó hôn ha hôn hờ chạy vào quầy bánh kẹo còn nhỏ thì vào quầy thời trang, cố gắng chọn những bộ váy đẹp nhất, đắt tiền nhất vì nghĩ hấn sẽ thanh toán ự (Boo : Bả muốn moi tiền người ta đó mà)

~~•••

~~Nó đi đằng trước, hấn đi đằng sau đẩy xe. Mụ từ đâu chạy ra, tay đẩy một cái xe đẩy toàn áo quần, giày dép, túi xách,... dúi cái xe đẩy vào tay nó, buông ra câu rất ‘dễ nghe’

- Ê chó ! Đẩy xe quần áo này cho tao !

Nó ầm ục lăm, chưa kịp chữ lại mụ thì mụ đã chạy đi mà không quên thơm vào má hấn kèm theo câu “Chờ em !!”

Mọc kiếp !!! Mụ nghĩ mụ là ai ? Rõ ràng là không còn gì với hấn mà sao cứ thích tỏ ra thân mật với hấn thế kia. Nó bực mình, tìm trong cái xe quần áo, tìm những cái váy giá toàn 5 triệu mấy trở lên, xé rách rồi nhét vào giữa, đẩy vào tay hấn, nói

- Anh đẩy cái xe này cho bạn gái anh đi rồi ra sao thì ra !!

Dứt câu, nó hậm hực giật cái xe đẩy trong tay hấn mà bỏ đi... Hấn cười đều, tìm một cái quần jean có túi, nhét vào đó một thanh chocolate đắt tiền rồi nhét vào giữa. Hấn đẩy cái xe lại chỗ mụ, ả (thay nha, mụ nghe nó ứa gan hà !) nhìn thấy hấn mà không thấy nó đâu, chạy lại chỗ hấn, ông ẹo nói

- Anh nhớ em không chịu nổi hả ?

Hắn không nói gì đẩy cái xe vào tay ả rồi bước nhanh đi tìm nó. Nó đang ở quầy bán sữa, chăm chú lựa sữa chua. Hắn chạy đến, ôm chầm nó từ đằng sau, mà không nghĩ đến mọi người xung quanh và chữ “xấu hổ”. Mọi người xung quanh đó “Ồhhh” lên thích thú, chăm chú nhìn phản ứng của nó... Nó đẩy hắn ra, nghiêm túc hỏi

- Anh đưa cô ta cái xe đẩy chưa ?

Hắn cười hì hì

- Rồi !

- Anh yêu à

~Mọi người đang chăm chú xem kịch thì cái ả mặt dày kia đẩy theo một cái xe chất đầy quần áo, ả thả xe ra, chạy đến ôm hắn chặt ơi là chặt, dúi đầu mình vào ngực hắn, hắn đẩy mạnh ả ra, quay người nhìn nó đang lùi thủi đẩy xe đi trước. Hắn chạy theo nó, bỏ lại người mua hàng ra sức chỉ trích ả =))))

Hix, chap này nhầm quá, thông cảm nhé ! ٩٩٩

15. Chapter 14 : Hồ Ly Ngu Dân

Nó định về thì bị hắn níu tay lại, bảo là muốn nó qua chơi... Nó cũng gật đầu vì lí do ‘giữ người yêu’ :3 :3

Nó đang xem phim hoạt hình cùng hắn thì có người điên cuồng bấm chuông cửa nhà hắn... Không ai khác chính là nhỏ (Chóá Mỹ)

Ô mai... Nhìn tàn tạ chưa kìa ? Đầu cổ bù xù, chân trần không mang dép, mặt đầy sự tức giận, mụ đứng gào tên nó trước cửa nhà hắn

~~Tua về quá khư

~~Sau khi nghe đủ mấy lời chỉ trích của người mua hàng, nhỏ nổi máu chảnh chó lên, lia mắt một lượt, nói với một chất giọng khinh thường

- Xỉa xỏ nhầm người rồi !! Con nhỏ khi nãy cướp bạn trai tôi !!

Nói xong nhỏ ưỡn ẹo đẩy xe đồ đi tính tiền

Cô nhân viên tính xong phần quần áo phía trên, đến phần giữa thì bộ nào cũng rách bươm, còn tìm thấy thanh kẹo chocolata đắt tiền nằm trong túi quần... Cô nhân viên hỏi

- Chị muốn bồi thường bằng cách nào ạ ?

Nhỏ tức lắm nhưng không có ý dẹp cái mặt chảnh chó đó đi, nghênh nghênh nói

- Tôi thanh toán bằng thẻ !!

Chị nhân viên gật đầu, tính xong hết, chị nói ra giá tiền cao ngất ngưỡng

- 20 triệu 900 ngàn thưa chị !!

Nhỏ rút cái thẻ trong túi ra, đặt lên bàn rồi khoanh tay chờ đợi. Chị nhân viên thành thạo quẹt thẻ rồi chau mày nói với nhỏ

- Thưa cô, chiếc thẻ này không đủ ạ !

Nhỏ giật mình, móc điện thoại ra gọi sang tận Mỹ... Giọng nói quen thuộc của cô tổng đài vang lên

- Tài khoản của quý khách không đủ để thực hiện cuộc gọi này, xin quý khách vui lòng nạp thêm tiền hoặc sử dụng dịch vụ ứng trước bằng cách...

Nhỏ diên tiết, cắt điện thoại vào để lại đôi guốc hàng hiệu ở quầy tính tiền, chạy như con diên ra cửa siêu thị, cô nhân viên từ trong hét lớn, đủ để ông bảo vệ nghe thấy... Hai ổng kéo nhỏ lại, nhỏ vùng vẫy nhiệt tình, đến nổi đầu tóc rối tung, chạy như con diên trên đường, cuối cùng hai ông bảo vệ bị mất dấu và bỏ cuộc (:v :v tội 2 bác) nhỏ chạy đến nhà hấn luôn...

~~ Quay về hiện tại

~~Nó ôm bụng cười sặc sụa sau khi chiêm ngưỡng cái nhan sắc đẹp như tiên nữ của nhỏ :v :v... Hấn cũng cười đến chảy nước mắt... Nhỏ nổi diên, che mặt chạy về khách sạn trong sự nhục nhã ê chề...

Hấn ôm nó vào lòng (sau khi cười đã đời và đầy đủ), thì thầm vào tai nó

- Trâm Anh, hãy tin anh... Anh sẽ không phản bội em dù có gì xảy ra...

Nó nghe hết câu, hạnh phúc dâng trào, nhưng vẫn đùa

- Muaahahahah... Sến quá ông nội

~~Xong nó lại giả bộ nghiêm túc

- Thần thiếp xin hứa sẽ luôn tin tưởng ở chàng :x :x

Hấn đề nó xuống ghế... Chọc lét nó, làm nó cười đến khó thở...

16. Chapter 15 : Khánh Nấu CƠM...

Hai người vật lộn với nhau một lúc thì xương cốt rụng rời, ngồi lại trên ghế xem bộ phim Trung Quốc cảm động, phim năm năm bị đánh cắp...

Nó đang chăm chú xem, hấn bỗng nhấc bổng người nó lên, đặt lên đùi mình, vòng tay qua ôm eo nó, tựa cằm vào vai nó... Nó sốc quá trời quá đất, vừa vùng vẫy vừa la hét

- Bỏ ra coi, đồ dê cù, đồ biến thái, đồ sở Khanh... blad... blad...

Dù nó có chửi bới vùng vẫy la hét cỡ nào thì hấn cũng ghì chặt nó trong lòng...

Nó chống cự mãi cũng mệt, ngoan ngoãn nằm im trong lòng hấn, chăm chú xem phim. Đến đoạn Tạ Vũ hôn Hà Mạn, mặt nó hơi đỏ lên, hấn cũng cảm giác được, cúi đầu hỏi

- Trâm Anh ! Muốn hôn không ?

Nó bất ngờ nhưng vẫn vờ bình tĩnh, thản nhiên nói

- Chắc là có... hoặc không :> :>

Hấn ghé sát mặt nó hơn, biến thái nói

- Anh nghĩ là có !

Dứt lời, hấn chớp ngay lấy cái môi nó như con chó đang chớp cục xương (=]]~ xin lỗi nhưng không có từ dùng).

Ồ shệttt >

Lụ hôn đầu của nó với hấn... Nó chẳng biết làm gì ngoài việc ngồi yên...

2 phút sau, hấn luyến tiếc thả môi nó ra, nó cố gắng hít lấy ô xi để duy trì sự sống của mình. Hấn cười biến thái, thơm một phát vào má nó rồi bế nó đặt lên ghế, còn mình thì thoải mái đứng dậy đi vào bếp...

- Người yêu ơi

~Hắn đứng trong bếp gọi nó, nó nghe nhưng vờ như không nghe, tiếp tục xem phim. Hắn lại sốt ruột gọi

- Người yêu ơi ~ vào đây xem anh nấu cơm nè !!

Nó nghe câu này mới tắt ti vi, lon ta lon ton chạy vào bếp. Hắn vui vẻ, nói

- Anh biết nấu cơm trứng với cả xào rau. Đứng đây nhìn anh nấu đây =))))

...

...

...

Đầu tiên, hắn bỏ gạo vào nồi, bỏ 2 chén nước vào (mà không vo gạo :v), tiếp theo đập cả vỏ trứng vào nồi cơm... Nó thắc mắc

- Anh đang làm trò gì đấy ?

Hắn không nhìn nó, vẫn mãi mê trộn hỗn hợp cơm trứng

- Anh làm cơm trứng !

Hắn trộn xong, nhấn nút nồi cơm, nó không lên tiếng nữa, tiếp tục nhìn hắn nhặt rau. Hắn bẻ lá bỏ vào rổ, còn cuống thì quăng, cà rốt thì bẻ đôi rồi bỏ vào rổ... Nó nuốt nước miếng

- Anh... Có cần giúp không ?

Hắn tiếp tục bẻ cà rốt, trả lời

- Không hề !

Nhặt rau xong, hắn đổ cả rổ rau củ vào cái chảo khổng lồ, cái chảo to bằng nửa cái ti vi Samsung cũng nên...

...

...

Cuối cùng, hắn vớt rau trong chảo ra và bỏ vào một cái thau, vâng, chính xác là cái thau chứ không phải cái đĩa... Hắn rút dây nồi cơm ra, xách nồi cơm và thau rau củ đặt lên bàn, cười tươi nhìn nó

- Ăn thôi !!

Hề lô !! Tui bảo cái này, bạn nào đọc truyện này thì đừng than là truyện ngắn nhé ! :(buồn nhầm cơ ~... Truyện này ngay từ đầu tui tính toán là chỉ viết 500 chữ 1 chap. Đừng bảo truyện ngắn nữa nhé ^^ chap ngắn tui cũng chẳng biết nói gì, không lẽ tui cởi áo ra hả ? =))))))... Cơ mà nếu mấy bạn muốn, tui có thể tăng 100 đến 200 chữ... Hay là 1000 chữ 1 chap luôn nhé :3 :3

À mà còn một chuyện, mấy bạn thử đọc truyện High School của con AnnaFilbert đi... Truyện đó cũng hay =)))

17. Chapter 16 : Thuốc Xổ

Nó nuốt nước miếng đánh ực, ngồi vào bàn, cầm nĩa chọt chọt vào miếng cà rốt to đến khốn nạn, nhăn mặt ngược lên hỏi hắn

- À... Anh có chắc là cái này có thể ăn không ?

Hắn gật đầu chắc chắn. Ngày trước, lúc hắn yêu My, hắn đã từng nấu cho ả ăn và sau khi ăn xong, ả phải nhập viện. Và bây giờ hắn đã cố gắng hết sức để làm ra hai món ăn này...

Nó mở nồi cơm ra, cơm đã biến thành màu vàng của trứng. Nhìn cũng hấp hần... Đang nghiền ngẫm nồi cơm thì một chén cơm trứng vàng tươi đặt trước mặt nó, sau đó gấp nửa miếng cà rốt cộng thêm vài cái lá rau đặt vào trong chén, hần cười tươi hồi thúc

- Ăn thử đi !!

Nó khó khăn xức 1 thìa cơm trứng cùng với hai cái lá rau. Nín thở, từ từ đưa thìa cơm vào miệng...

Nhai...

...

...

Nó cảm thấy có một miếng vỏ trứng trong miệng, cơm có vẻ hơi sống, rau thì đắng đắng... Nói chung là rất khó ăn. Nó muốn hần vui, can đảm nuốt một phát một, món cơm của hần đã đi xuống dạ dày, thật là cực hình :(((

Chỉ đợi nó nuốt xong miếng cơm, hần hớn ha hớn hử, hử

- Ngon không ?

Nó cố gắng che giấu khuôn mặt nhăn như khổ của mình, nở một nụ cười cực giả tạo

- N... Ngon lắm :lll

Hần nghe xong, lòng sướng rơn, gấp thêm mấy cái lá rau xào bỏ vào cái chén cơm trứng của nó, cười híp mắt, nói

- Ngon hả ? Ngon thì ăn thêm đi, còn nhiều lắm !

Nó tím tái mặt mày, đầu cố gắng nghĩ ra một cái gì đó... Có rồi ! Nó ôm bụng, giả vờ kêu than

- Aiss... Ui da ! Đau bụng quá, đau bụng chết mất... Thôi ! Em đi vệ sinh, anh cứ tiếp tục ăn ha !

Dứt câu, nó phi nhanh vào nhà vệ sinh. Bấm bấm điện thoại gọi cho con Thảo... Sau vài giây, đầu dây bên kia lập tức nhắc máy

" À lô ô ~ "

" Ê mày ! Mày ăn cơm Khánh nấu bao giờ chưa ? "

" Chưa ! Mà lúc trước, lúc anh còn quen con Mỹ á, anh đích thân nấu cơm cho con nhỏ đó ăn rồi... "

" Rồi sao ? "

" Rồi con Mỹ phải nhập viện vì ngộ độc thức ăn... "

" Ừm... Bye bye mày !! "

" Ừaa... Bye bye my dog ~ "

Ngất máy, nó xanh mặt ôm bụng, xong lại cố gắng moi sổ thức ăn khi nãy ra khỏi dạ dày... Nhưng mà, nhưng mà cách nào cũng không thành công, cách nào cũng thất bại...

Mô con mẹ nó Phật !! Nếu nó nhập viện thì làm sao online Facebook, làm sao ra quán Little Whale, làm sao luyện sách,... Ô mai gótttt

~~Nó thiếu não bước ra khỏi nhà vệ sinh... Vừa bước ra ngoài, nó đã nhìn thấy Khánh đang nghe nhạc và không hề động vào một hạt cơm. Thấy nó ra, hần nhìn nó, cười cười nói

- Trâm Anh !

Nó ngược lên

- Hmmm...??

Hắn đứng lên, đi đến phía nó, xòe ra một viên thuốc... Hmmm... Theo kinh nghiệm đọc sách lâu năm thì... Đó là thuốc xổ... Nó nghi hoặc

- Cái này để làm gì ?

Hắn cười cười...

- À... ờ... Thật ra... Anh không muốn em phải nhập viện vì thức ăn anh nấu...

Nó cảm động, cầm lấy viên thuốc đi đến chỗ cái tủ lạnh to đùng, lấy ra một chai nước suối, cho viên thuốc xổ vào mồm, uống ừng ực một phát đã hết nửa chai nước. Thật thoải mái :))~

Hắn thẳng tay đổ cả thau rau vào thùng rác, và nồi cơm trứng cũng thế. Dù hơi tiếc nhưng không ăn được thì phải đổ đi thôi !

Ngồi trên ghế xem phim một lúc thì nó vội vã ôm bụng, lao thẳng vào nhà vệ sinh.

Hắn nhin cười, tiếp tục xem ti vi.

Đùng đùng... Rầm rầm... Kíng kông kíng kông... !!!

Nhỏ (My) đập cửa diêng cuồng, ôi ! Không tin được... Chẳng nhẽ nhà nhỏ nghèo đến nỗi thiếu tiền mua vải may quần áo à ? Hắn đi ra ngoài cửa, nhìn My từ trên xuống dưới với con mắt khinh thường cùng với cái bĩu môi. Hắn nhướn mày

- Có chuyện gì ?

Nhỏ Ợn ợo, nũng nịu

- Ư ừ ~ đến nhà người yêu chơi thì có gì sai sao ? Còn không mở cửa cho em !?

Hắn cười khẩy

- Hờ ! Xin lỗi, người tôi yêu đang trong nhà vệ sinh (mô Phật !! Anh ấy rất tỉnh và đẹp trai :)

Nhỏ vẫn mặt dày đứng trước cửa, nhún nhảy làm nũng

- Anh à ~ cho em vào...

Nó thoải mái xoa xoa bụng, nhẹ nhõm bước ra ngoài. Đập vào mắt nó là hắn đang đứng dựa lưng vào cửa chơi game trên cái Iphone 6 Plus, phía ngoài cửa là ả đang ồng ợo ôm lắ lự, phía xa nữa là vài người đi đường đang đứng lại nhìn chằm chằm vào ả - cái người mặc đồ thiếu vải đang uốn éo trước cửa nhà người ta...

Khoé môi nó giật giật... Ôi trời ! Nó đi ra cửa, vừa đến gần hắn, nó đã bị hắn ôm chặt, nhấc lên (có nghĩa là chân không chạm đất), bế nó vào trong nhà, để mặc nhỏ vẫn đứng đó lắ la lắ lự...

=))) tăng 400 chữ rồi nhá ! Đừng than phiền về độ dài nữa :))... Cơ mà mấy bạn thử đọc truyện Dead School của tui nhe !! :* :*

18. Chapter 17 : Bà Xã Ời ~

Hắn lôi nó một mạch lên phòng mặc kệ con nhỏ kia đập cửa ầm ầm ở dưới nhà.

Dù đây là lần thứ hai nó đến nhà hắn nhưng chưa hề đi lên cầu thang, không ngờ... Ở tầng trên... Có thể nói là Minion World (hay còn gọi là thế giới Minion :3 :3)

Trên tầng này, mọi thứ đều có hình Minion, ngay cả cái nhà xí hay giấy vệ sinh cũng là Minion (Nếu chế nào quên Khánh là fan Minion thì đọc lại chap 6 nhá :v)

Nó nhìn xung quanh, giấy dán tường Minion, nói chung mọi thứ hôm nay đều là màu vàng

Nó khều tay hấn

- Này ! Dắt em lên đây làm gì ?

Hấn cười híp mắt, xoa xoa đầu nó

- Ngu ! Lên đây chơi chứ làm gì, không lẽ em muốn... ()

Được rồi được rồi, dẹp ngay cái ý tưởng đòi bại của bạn đi :v :v

Hấn lôi tuột nó vào trong cái cửa hình Minions to đến khủng bố (đều là hư cấu nhé :3). Hấn đẩy cánh cửa ra, bên trong là một căn phòng rất rộng... Còn có cả cái giường kingsize hình Minion :v :v. Nhìn cái phòng thôi là biết gia thế nhà hấn không phải dạng vừa đâu :“> :”>

Hấn đẩy nó ngồi xuống cái giường Minion, còn mình thì đi vệ sinh :))... Nó soi kỹ cái phòng. Xong mới chú ý đến cái máy lạnh trên tường... Quái ! Rõ ràng khi này nó đâu có thấy hấn mở máy lạnh @@~. Nó nói lớn

- Máy lạnh anh mở khi nào đấy ?

Hấn từ trong nhà vệ sinh ra, vừa kéo quần vừa nói

- 24/24

Nó ngạc nhiên

- 0.0 thế tiền điện cao lắm đấy !

Hấn cười, đi đến ngồi cạnh nó, ôm nó vào lòng xoa xoa đầu nó như xoa đầu con chó, hấn thì thầm

- Bà xã à

~Nó đưa tay giật đứt một sợi tóc trên đầu hấn

- Xã cái qu* n của anh ấy !

Hấn không để ý đến câu nó của nó, tay trượt xuống xoa lưng nó, nói

- Em có thích cái nhà này không ?

Nó trả lời

- Hmm... Thích chứ :p :p

Hấn ôm nó chặt hơn

- Thế sang đây sống với anh đi...

Nó đẩy hấn ra, nửa nghiêm túc nửa đùa nói với hấn

- Hahah... Anh bị bại não à ? Khùng quá :v :v

Hấn vẫn nghiêm túc, cầm tay nó lên, đồng ý

- Anh không đùa, anh muốn sống với em, muốn ngủ cùng phòng với em, muốn cùng ăn cơm với em, muốn cùng xem ti vi với em, muốn cùng đi chơi với em, muốn cùng đánh răng với em, muốn cùng uống trà sữa với em, muốn cùng đi siêu thị với em, muốn cùng tắm với em...

- DỪNG !!

Nó đột ngột cắt ngang bài diễn văn của hấn. Nó cau mày hỏi

- Anh muốn thế thật hả ?

Hấn gật gật đầu chắc chắn

- Ủa ừa :3 :3

Nó lại tiếp tục hỏi

- Sẽ không hối hận chứ ?

Hắn lại tiếp tục gật đầu

- Ủ ừ, không hối hận đâu !

Nó cười

- Thế hai tuần sau dọn sang đây nhé ?

Hắn chu mỏ lắc đầu

- Không muốn

Nó lại thắc mắc

- Sao lại không ?

Hắn cuối đầu, hôn cái chụt lên trán nó

- Ngày mai nha !

Nó trả lời

- Thế có nhanh quá không ?

Hắn chắc nịch

- Không nhanh đâu !

Nó gật đầu rồi thôi.

Cạch...

Cánh cửa phòng mở ra, nhỏ (Mỹ) bước vào trong bộ quần áo thiếu vải... Nó lấp bấp

- Sao... Sao chị vào được ?

Nhỏ vênh mặt

- Bộ tôi không biết leo rào à ?

Hắn lên tiếng, lúc này dường như là một hắn khác, lạnh lùng kinh khủng

- Cút...!!!

Nhỏ quay đi để lại một câu

- Lúc trước anh Khánh cưng chiều tôi rất tốt, không như đối với cô *cười nửa miệng*

Sau khi nhỏ đi, hắn kéo nó ngồi lên đùi mình, nó hỏi

- Sao anh không cho Mỹ vào phòng ?

Hắn nghịch nghịch tóc nó

- Anh rất ghét người khác vào phòng mình !

Nó cầm tay hắn lắc qua lắc lại

- Thế còn em, sao anh cho em vào ?

Hắn cúi người lại thơm một cái vào má nó

- Em là người rất đặc biệt !

Nó lại hỏi

- Thế lúc trước Mỹ có vào đây chưa ?

Hắn đặt cằm mình lên vai nó, vòng tay ôm eo nó

- Tất nhiên là chưa !

Nó cười

- Sao vậy ?

Hắn vâng vâng vạt áo của nó

- Anh có cảm giác... My không đặc biệt...

Nó lại hỏi

- Sao không đặc... Umm

Chưa nó hết câu, hắn đã chặn miệng nó lại bằng môi của mình, xong lại nhả ra

- Em không cần biết chuyện ở quá khứ đâu ! Em chỉ cần biết em là báu vật vô giá của anh :3 :3

Nó xua tay

- Sến như con hến :v :v

21/5/2015 - 13 : 21

Boolxc69

Đã in dấu guốc :v :v

Vote and ment, ok ? :3 :3

19. Chapter 18 : Cái Kết Không Trọn Vẹn (One)

À...ờ... Thay đổi cách viết nhé ! Với lại cái này là chap cuối... Phần 1

Dự là end truyện này, tập trung cao độ vào “Đừng yêu tao, hãy để tao yêu mày !”... Và truyện này là SE :)... Đừng ném đá tui !

Sáng sớm hôm sau...

Hắn đi đến nhà nó trên chiếc BMW mới cóng. Dừng xe trước ngõ, đi vào trong, đứng trước cửa phòng trọ của nó, hắn đập cửa, gọi to

- Trâm Anh ! Mở cửa ! Trâm Anh !

Nó khó chịu mở mắt, lồm cồm đứng dậy, đi ra mở cửa. Cửa vừa mở ra, hắn đã nhào đến ôm nó vào lòng, nó cố gắng đẩy hắn ra

- Bỏ ra... Em đi đánh răng...!!

Hắn buông nó ra, đi vào trong nhà một cách tự nhiên. Mở tủ quần áo nó, lôi hết ra, nói vọng vào trong nhà vệ sinh

- Anh !! Hôm qua anh bảo là dọn sang nhà anh mà ! Sao không dọn quần áo từ tối đi ? Em hư quá !

Một lúc lâu sau, nó bước ra khỏi nhà vệ sinh. Nhìn đồng hồ nằm ngổn ngang trên sàn xong lại ngó ngang liếc dọc xung quanh, nhà trống rỗng... Nó tròn mắt nhìn hắn

- Anh dọn hết á hả ??

Hắn cười tươi

- Ủ ừ, thấy anh giỏi không ? Giờ đi về nhà thôi nào

~Nó ờ ờ, tiến lại đồng balô, chuẩn bị cong lưng lên mà xách. Bỗng...

Rầm...!!!

Nó giật thót mình, có hai người đàn ông mặc đồ đen cao to vạm vỡ đập mạnh cái cửa. Nó chạy nhanh vào lấy cái chảo rồi lại chạy ra, chau mày

- Các người... Các người muốn gì ?!!

Hắn che miệng cười khi khi, vỗ vỗ lưng nó

- Họ là vệ sĩ của anh !

Nó cứng họng, đặt chảo xuống đất, nó nghi hoặc

- Sao họ lại ở đây ?

Khánh bình thần

- Thì họ phụ dọn đồ thôi. Đi nào !!

Nói xong lôi tuột nó đi. Nó vội ngăn

- Em gặp bà chủ trọ trả nhà đã chứ !

~~ o

~~Được rồi, tính đến thời điểm bây giờ thì nó đã sống với hắn được khoảng hai tháng rồi. Hai tháng sống trong sự quấy nhiễu của My...

~~

~~Nhà My...

My luôn theo đuổi gia tài của hắn chứ không phải hắn. Nhỏ đã làm mọi cách, mọi cách mà tình cảm của hắn dành cho Trâm Anh. Bây giờ chỉ còn một cách cuối. Nếu Trâm Anh biến mất khỏi thế giới này, chắc chắn Khánh sẽ quay về bên cạnh nhỏ.

Nghĩ là làm, My đi thuê một cái xe ô tô để thực hiện. Theo như nhỏ biết thì chiều nào Trâm Anh cũng đi bộ ra quán Little Whale. Nhỏ chạy xe đến chỗ cây gần đó và chờ đợi...

Trâm Anh đơn giản trong cái áo thun và jean đen. Nó tung tăng đi ra quán trà sữa...

Khoảng một lúc sau, nó vui vẻ cầm trên tay ly trà sữa mang về, nhỏ đã sẵn sàng để kết thúc cuộc đời của Trâm Anh... Nó vừa đặt chân ra đường...

Rầmmm...!!!!!!

Cái xe vừa tông phải nó sau khi làm xong nhiệm vụ liền bỏ trốn. Nó đau đốn nằm trên vũng máu, cái xe đã va chạm rất mạnh. Và nơi bị đập mạnh nhất là chỗ đầu... Đau đốn, Trâm Anh ngất lịm đi. Mọi người thi nhau bâu vào giúp đỡ...

~~

~~Nhà Khánh...

Hắn đi đi lại lại trong nhà, bình thường giờ này là nó đang nấu cơm trong bếp. Sao bây giờ vẫn chưa về ? Ôm một bụng thắc mắc, gọi điện thoại thêm một lần nữa, này giờ đã gọi hai mươi mấy cuộc rồi.

" Tút... TUT... TUT... alô ? "

Nghe có tiếng trả lời nhưng lại không phải là giọng của Trâm Anh. Khánh hơi khó chịu

- Anh là ai ?

Đầu dây bên kia đoán được thái độ này chỉ có thể là ghen. Mà ghen thì chỉ có người yêu của nhau mới ghen. Trả lời

- Tôi chỉ là người qua đường thôi. Bạn gái anh đang nguy kịch, anh đến phòng cấp cứu bệnh viện XYZ đi !!

Khánh như không tin được những gì mình vừa nghe. Hét lên

- Đừng đùa với tôi !!

Bên kia vẫn giữ nguyên thái độ, nói

” Anh mau đến đi !! ”

~~

~~Hắn điên cuồng chạy đến bệnh viện. Lặng người nhìn cánh cửa của phòng cấp cứu đang đóng chặt. Ngồi vào ghế chờ, hắn đan tay vào nhau, tuyệt vọng...

Một lúc lâu sau...

Cánh cửa bật mở, bác sĩ bước ra. Khánh vội vàng đứng dậy, hỏi

- Bác sĩ, cô ấy sao rồi ?

Bác sĩ xoa xoa thái dương, buông tiếng thở dài

- Cô ấy bị va chạm khá mạnh. Có thể hôn mê trong một khoảng thời gian dài...

Khánh chết lặng

- Vậy... tôi... vào thăm... được chưa ?

Bác sĩ khẽ gật đầu, rút tay vào túi áo blouse, bước đi. Hắn vội vàng bước vào phòng bệnh...

Trên giường, người con gái hắn yêu đang nằm thở một cách khó nhọc bằng máy hô hấp. Trên đầu quần một dải băng trắng hơi đỏ vì máu. Ngồi vào cái ghế cạnh giường nó, nắm lấy bàn tay đang truyền nước, cố gắng kiềm chế sự kích động của mình, nói

- Trâm Anh... ai... đã làm em ra nông nổi như thế này ??? Em tỉnh dậy nói chuyện với anh đi !! Trâm Anh !!

Gục mặt xuống giường, lưng hắn run lên, giọt nước mắt nóng ẩm... Vuốt ve mái tóc đen của Trâm Anh, hắn suy nghĩ

” Người ghét Trâm Anh rất ít, thậm chí là không hề có người nào ghét Trâm Anh... nhưng duy nhất chỉ có Mỹ là rất ghét, rất ghét Trâm Anh... Mỹ ! Chắc chắn chỉ có Mỹ !... ”

Đứng bật dậy, Khánh hôn nhẹ vào trán nó, bước nhanh ra ngoài... Ngón tay thon trắng lướt nhanh trên bàn phím điện thoại, hắn đưa điện thoại lên tay, khuôn mặt thoáng buồn. Đầu dây bên kia, Mỹ lên tiếng, cố gắng giả vờ như mình vẫn chưa biết gì

” Alo ~ ”

” Đến bệnh viện XYZ, ngay ! ”

Dứt câu, hắn lập tức đập máy, bước lại vào phòng bệnh của nó. Đau lòng nhìn cái băng đang dần chuyển sang màu đỏ thẫm trên đầu nó... Điện thoại rung lên, hắn bắt máy

- Phòng số 6, dãy số 9.

Đập máy, hắn cầm chặt tay nó, bàn tay ấm áp ôm trọn lấy bàn tay lạnh tái. Hắn nói

- Vợ ! Mau tỉnh lại để sinh minion con cho anh đi

~Hắn ra sức nói, nó vẫn nằm im không động đậy... Mỹ đẩy cửa ra, nhìn nó nằm trên giường mà nhỏ hạnh phúc biết bao (nó không có tym ==). Giả bộ đến thăm nó, chưa kịp chạm vào nó, hắn đã hất mạnh tay nhỏ ra, lớn tiếng quát

- LÀM CÔ ẤY RA NÔNG NỔI VẬY, MÀY KHÔNG PHẢI CON NGƯỜI !

Nhỏ tròn tròn mắt, sao hần biết được ? Nhỏ lấm bấp

- S... Sao... Anh biết ?

Chỉ đợi câu này, hần tát một cái đau điếng lên mặt nhỏ. Sau đó lôi tuột nhỏ ra ngoài, đi thẳng xuống sân sau bệnh viện, một nơi khá vắng vẻ. Hần thẳng tay đẩy mạnh nhỏ, mất đà, nhỏ ngã ra đất. Hần còn đá thêm vài cái vào người nhỏ, vẫn chưa hả giận, hần bấm bấm điện thoại, gọi cho 113. Khoảng 15 phút sau, một vài chú cảnh sát oai vệ đi tới. Hần chỉ nhỏ, kích động

- Cô ta cố tình đâm vợ tôi rồi bỏ trốn, giờ không biết cô ấy sống chết ra sao nữa !

Mấy chú cảnh sát nghe xong, rút công số 8 ra, đeo vào tay nhỏ. Kéo nhỏ đi mặc kệ nhỏ ra sức la hét vùng vẫy. Hần yên tâm đi lên phòng bệnh của nó, ngồi một tí thì Huy với Thảo bước vào, Thảo chạy đến giường bệnh của Trâm Anh, gào khóc đến đáng thương. Huy chỉ biết đứng cạnh võ lưng nhỏ... Khánh thì đau buồn nghẹn nghẹn cái vòng chân của Trâm Anh, sắc mặt cực kỳ tồi tệ.

Huy kéo Khánh ra ngoài, hai người nói chuyện với nhau. Để Trâm Anh ở lại với Thảo.

~

~Một bác sĩ bước vào phòng với tập hồ sơ trên tay, lên tiếng

- Ai là người nhà của bệnh nhân ?

Khánh lập tức đứng lên

- Là tôi !

Vị bác sĩ gật gù

- Anh vào phòng riêng gặp tôi một lát !

Khánh đi vào phòng riêng, một cảm giác khó tả dấy lên trong người... Ngồi đối diện bác sĩ. Ông cười

- Tin vui, khoảng hai tuần nữa là cô ấy sẽ tỉnh.

Khánh vui mừng không tả được. Nắm tay bác sĩ, rồi rít cảm ơn. Bước về phòng bệnh của nó, hần cứ cười cười. Huy lau nước mắt cho nhỏ, hỏi

- Sao rồi ?

Hần cười

- Khoảng hai tuần nữa Trâm Anh sẽ tỉnh !

Huy cũng vui thay cho thằng bạn, vuốt nhẹ má Thảo, Huy nói với giọng cương chiêu

- Vui rồi nhé, đừng khóc nữa !

Thảo mỉm cười, dụi dụi mắt. Nhìn vào đồng hồ của Huy, đã 10 giờ rồi, Thảo đứng dậy, nhìn Khánh đang lau tay cho nó, nó

- Tụi em về trước nhé ! Sáng mai lại tới, sẵn lấy quần áo cho hai người luôn.

Hần chỉ “ừ” rồi không nói gì thêm. Suốt đêm hần chỉ ngồi yên trông chừng nó, đến khi mắt mở không lên mới gục hần xuống.

~

~Hai tuần sau...

3 giờ sáng...

Ngón tay nó khẽ động đây, đầu nó đau kinh khủng, xoay sang bên cạnh, Khánh đang ngủ say. Nó nằm yên ngắm nhìn hần. Khánh rất đẹp, mái tóc đen mềm, hình như khi ngủ Khánh rất đẹp, rất đẹp, đẹp hơn vì sao trên trời...

Có cảm giác có người đang nhìn mình, Khánh ngẩng đầu dậy, nhìn đôi mắt đang mở một cách khó khăn của nó, hần bấm nút, vui mừng ôm chầm lấy nó

- Cuối cùng em cũng tỉnh !

Bác sĩ chạy vào, khám sơ qua, rồi tháo miếng băng trên đầu nó ra, nói

- Nằm thêm vài ngày để kiểm tra là có thể xuất viện !

Nó sờ sờ lên mặt mình, hỏi hần

- Kính của em đâu rồi ?

Hần vẫn giữ nguyên nụ cười trên môi, lấy cặp kính đưa cho nó. Hai người nói chuyện với nhau đến tận sáng...

Thảo chạy như bay vào phòng, đến bên giường nó, nhỏ hơn hở

- Trâm Anh ơi ~ tao nhớ mày nhớ mày quá !! Hôm qua trên Zalo có thằng kia của tao á... Bla... Bla...

Huy khệ nệ xách bốn phần cơm vào, thì nghe Thảo nói “hôm qua trên Zalo có thằng kia của tao”... Để cơm lên bàn, Huy chạy đến bên Thảo, xòe tay ra, mặt thoáng đỏ

- Đưa anh điện thoại !!

Thảo đang vui, không để ý, lôi điện thoại ra đưa cho Huy rồi tiếp tục nói chuyện với nó. Khánh lặng lẽ tiếng lại chỗ để cơm hộp, lặng lẽ lấy rồi lặng lẽ ăn. Huy làm mặt nghiêm trọng kiểm tra tin nhắn trên Zalo của Thảo...

Hạnh phúc liệu có thể là mãi mãi ?

_____End Part 1_____

Boolxc69

Đã in dấu guốc :) :)

20. K1q Chap :v :v

Như tên chap, chap này chả liên quan đến cái mịa gì cả :v :v B chỉ muốn hỏi xem bao nhiêu người muốn đọc HE, bao nhiêu người muốn đọc SE :v :v... Bị ném đá qtqđ :(:(

#Quy tắc ment :)))

Nếu muốn SE thì cmt ghi là “SE đi đồ con B chó điên ==”

Nếu muốn HE thì cmt ghi là “HE đi đồ con B biến thái ==”

Tuy hơi khó coi một xí nhưng B sẽ tiếp nhận *cười như con bại*

:v :v nếu số HE nhiều hơn SE thì HE, không thì ngược lại :v

Còn nếu bằng nhau thì... Chưa biết :v :v

Cmt đêê

~~#Boo

21. Chapter 20 : Vĩnh Biệt...

:))) tui đã đọc cmt, đếm tới đếm lui... Và đã cho ra một quyết định :) vì là đa số ai cũng bảo là HE, nhưng có vài bạn bảo SE với lại chị Yi bảo là nếu HE thì hành Gia Huy đã man :”(nên là chap này với chap sau là SE. Chap sau nữa là chap hư cấu, chap sau nữa là HE :)... Vậy nhonn

Khánh đẩy cửa phòng riêng của bác sĩ, lẳng lặng bước vào trong, ngồi. Bác sĩ nói, thần sắc rất không tốt

- Bệnh nhân... Tôi nghĩ cô ấy chưa thể xuất viện được. Chúng tôi phát hiện cô ấy bị bệnh tim, nhưng đến bây giờ mới phát hiện. Điều đáng tiếc là... Cô ấy... Đang ở giai đoạn ba, bệnh tình rất nghiêm trọng...

Khánh cố gắng, cố gắng kìm chế sự kích động của mình. Bình tĩnh hỏi bác sĩ

- Vậy... Làm sao... Có thể cứu được cô ấy ?

Bác sĩ trả lời

- À... Chỉ còn một cách... Phải cần một người tình nguyện hiến tim cho cô ấy...

Khánh kiên quyết nói

- Tôi... Sẽ hiến tim... Cho cô ấy !

Bác sĩ nhăn mày

- Cậu chắc chắn sẽ không hối hận chứ ?

Gật đầu

- Không hối hận !

Bác sĩ nheo mắt

- Vậy... Cậu đi làm thủ tục hiến tim đi, khoảng 10 giờ sẽ tiến hành... Nhưng... Tôi hỏi lần cuối, cậu chắc chắn sẽ từ bỏ sự sống của mình chứ ?

Khánh hơi lưỡng lự... Nhưng rồi cũng gật đầu... Hấn đi làm thủ tục hiến tim... Vì người con gái của mình, có chết hấn cũng không hối hận...!!

~

~10:15 p.m...

Thảo và Huy như người mất hồn, ngồi trên ghế chờ của phòng phẫu thuật... Thảo khóc nức lên, Huy chỉ biết kìm chế nước mắt của mình...

Người anh của nhỏ, tuy không phải ruột thịt gì nhưng Khánh luôn rất quý nhỏ...

Thằng bạn thân của cậu, rất thân rất thân. Không ngờ, có một ngày hấn có thể chấm dứt cuộc đời mình nhanh như thế...

~

~Đền phòng phẫu thuật tắt, Thảo và Huy đứng bật dậy. Hỏi bác sĩ tới tấp, bác sĩ chỉ nói, một câu, chỉ một câu mà có thể khiến hai người sốc nặng

- Cô gái... Đã cứu được, còn cậu kia... Chia buồn với gia đình...

Thảo run run, che miệng, ra sức khóc... 1 giọt nước nóng ầm lặn ra khỏi khoé mắt của Huy... Bạn thân của cậu... Đi rồi...

Cái xe đẩy chứa Khánh được đưa vào nhà xác ngay sau đó...

~

~Một tuần sau...

Nó lơ mơ mở mắt, nhìn lên trần nhà trắng xoá, ngực nó có cảm giác rất lạ, rất khác. Nhìn sang bên cạnh, Thảo ngủ đã ngủ quên... Khánh đâu ?

Nó giữ im lặng để nhỏ ngủ. Rõ ràng Khánh đã nói là được xuất viện mà... Nó đưa tay chm vào ngực trái... 1 lớp băng ?

Nghe tiếng động, Thảo mở mắt, thấy nó đã tỉnh, nhỏ vui mừng bấm nút gọi bác sĩ.

Sau khi kiểm tra sơ qua, y tá bác sĩ đi hết, nó mới hỏi Thảo

- Khánh đâu rồi ?

Nhắc đến Khánh, mắt nhỏ từ vui mừng chuyển sang đau xót, bi thương. Nó nhắm mắt, tiếp tục hỏi

- Khánh đâu rồi ?

Hai hàng nước lặn dài trên má nhỏ, Thảo cố gắng nói

- Khánh... Đi rồi...

Nó trợn mắt, không thể tin được, lay vai nhỏ

- Sao vậy ?! Khánh sao vậy ?!!

Thảo bình tĩnh nói

- Anh ấy... Đã hiến tim ày...

Bàn tay nắm chặt vai nhỏ được nới lỏng, nó lại hỏi, nước mắt bắt đầu chảy

- Tại sao lại phải hiến tim ?

Thảo lau nước mắt trên má, nói

- Mày... Bị bệnh tim... Giai đoạn 3, Khánh đã tình nguyện... Hiến tim ày...

Nó gục mặt xuống đầu gối, khóc tức tưởi, được một lúc. Nó ngược khuôn mặt đầm đìa nước mắt lên nhìn Thảo, hỏi

- Khi nào ?

Thảo nấc lên một tiếng

- Tuần trước...

Tuần trước... Tuần trước, có nghĩa là... Đã đám tan và... Chôn cất... Nó định đứng lên nhưng bị Thảo giữ lại

- Mày bình tĩnh... Dù sao cũng đã qua rồi ! 1 tuần nữa mày xuất viện, mày có thể tự đi...

Cả ngày hôm đó...

Nó chẳng chịu ăn uống gì mặc dù mọi người đã cố gắng khuyên bảo. Nó chỉ có khóc... Ngoài khóc cũng chẳng làm gì... Dù cho khóc cũng chẳng mang hấn trở về...

Boolxc69 [Boo Chó Điên]

Đã in dấu guốc !!

P/s : Truyện vẫn còn nhé ! :) :)

Đừng ném đá, còn 2 chap nữa, 1 chap Sad, 1 chap Happy :)))

##

1 phút quảng cáo :3 :3

Mấy bạn đọc truyện

Bộ tứ siêu đẳng - __Annie__DLB__

Yêu xa - __Yu_Boo__DLB__

Nhật ký - @boolxc69

22. Chapter 21 : My Đã Làm Như Thế...

Hôm nay, tròn một tháng My ngồi tù bóc lịch. Nhỏ ức chế lắm ! Nhưng... Suốt một tháng qua, nhỏ vẫn luôn nghĩ cách để thoát ra. Và hôm nay có lẽ là thời điểm thích hợp để thực hiện kế hoạch “trốn trại”...

Trưa...

Cảnh sát canh tù mang cơm nước tương đến cho tù nhân... Cửa vừa được mở, My lao vọt ra ngoài với tốc độ nhanh nhất có thể. Người canh sát hét lên, chuông reo inh ỏi. Cả trại giam náo loạn cả lên, nhỏ khôn lỏi chui vào những chỗ có thể nấp được. Suốt khoảng 5 giờ đồng hồ, nhỏ đã trốn ra thành công... Đã đến lúc đi làm “công việc” rồi !

~

~Những ngôi mộ phủ một màu xám của gạch đá đã lâu năm, khoác lên mình những mảng nắng mùa xuân dịu dịu lấp lánh... Khiến cả khu mộ dần chìm trong biển nắng, nhưng không hề chói lọi, mà nhẹ nhàng ấm áp ...

Những bước chân của tôi lướt qua những cánh hoa hồng trắng rải trên nền đất, dẫn đến phần mộ được lát gạch trắng còn rất mới...

Phần mộ ấy, thật đặc biệt, nằm ở nơi ánh dương chiếu lên rạng ngời nhất, được mặt trời ưu ái cho những tia nắng tuyệt đẹp nhất, lấp lánh nhất ...

Xung quanh phần mộ đó, là những bông hoa hồng trắng muốt được rải đều xung quanh ...

Gương mặt tuyệt mỹ trên bia mộ khiến lòng người rung động kia, cậu thanh niên trẻ măng với nụ cười ấm áp, mang đến cho người ta cảm giác vui vẻ, hạnh phúc ngập tràn. Nụ cười ấy... Thuộc về Khánh, người vẫn luôn hết mình vì tôi... (Đoạn này của chị Yi nha)

Đặt bó hoa huệ lên bia mộ, tôi bắt đầu dọn dẹp. Nhỏ sạch cỏ dại, sau đó còn rải thêm vài cánh hoa lên trên... Xong việc, tôi cắm ba cây nhang đang cháy vào phần cắm nhang. Nhìn lại cả ngôi mộ một lần, sống mũi tôi cay xè. Nước mắt trào nơi khoé mi, rồi từng giọt nước trong suốt lăn dài trên má... Thật sự, anh ấy ra đi... Quá nhanh... Tại sao lại có thể vì tôi mà chấp nhận đánh đổi cả mạng sống của mình chứ ?!...

- Uớt át quá nhỉ !

Tôi giật mình quay người về hướng phát ra tiếng nói. Là... Là My ?! Chẳng phải My đang ở trong tù sao ?! Nhưng mà... Hình ảnh của My lúc này chẳng khác nào một người tâm thần cả. Mặc cái váy dài đã bị rách tua tủa, đầu tóc bù xù, chân không mang dép, trên tay cầm một con dao khá sắc, khá nhọn. Dao ? Cô ta cầm dao làm gì ? Tôi bắt đầu run. Đưa tay quệt nước mắt trên mặt, tôi nhìn My, hỏi

- Dao... Cô... Cô cầm dao... Làm gì ?

My cười điên dại, đoạn ngược lên nhìn tôi với ánh mắt căm phẫn

- Hừ ! Mà còn giả ngu ?

Tôi càng lùi ra sau, My càng tiến lên phía trước. Tôi cố gắng ngăn

- My này ! Bình tĩnh... Chúng ta... Có thể nói chuyện...

My tiến nhanh hơn, đè sát tôi vào một ngôi mộ cao lớn. Mũi dao đặt ngay bụng tôi, chỉ cần ấn mạnh vào là coi như cuộc đời tôi chấm dứt tại đây... Nước mắt tôi bắt đầu chảy, My nhìn tôi, nói

- Mà muốn nói gì trước khi chết không ?

Tôi cắn chặt môi, nước mắt vẫn chảy thành dòng. My nói

- Anh Khánh đã chết, anh ấy chết cũng là vì mày con chó ạ !

Dứt câu, My nhấn mạnh con dao vào bụng tôi, một cơn đau kinh khủng dội lên, My rút dao ra, tiếp tục đâm mạnh vào ngực trái của tôi, nói đúng hơn là nơi trái tim của Khánh... Tôi bắt đầu thở không nổi, đứng cũng chẳng vững... Mối mấp máy

- Xin... Xin cô...

My không hề còn một chút lương tâm nào... Tiếp tục đâm mạnh vào bụng tôi... Tôi dần yếu đi... Tôi vẫn biết, câu nói cuối cùng tôi nghe được trong đời là của My, cô ta nói

- Thích thật !

My đã làm như thế, My đã giết chết tôi...

~

~Một người đi thăm viếng mộ nhìn thấy cảnh tượng đó... Bà ấy vội vàng gọi cảnh sát...

Cảnh sát sét nghiệm tử thi Trâm Anh, đưa My vào bệnh viện để kiểm tra vấn đề về thần kinh của cô ta... My bị điên rồi ! Còn nó... Nó có thể đi với hắn...

Boolxc69 [Boo Chó Điên]

Đã in dấu guốc

:)) đừng ném đá !

23. Chapter 22 : Thiên Đường...

P/s : Chapter HƯ CẦU !

Nó mở mắt, nhìn lên trên, một mảng màu trắng... Không thể nào là bệnh viện được... Nó chết rồi cơ mà ! Ngồi dậy... Cảm giác rất thích, thật sự rất thoải mái... Nó đứng dậy nhìn ngó xung quanh... Xung quanh đều là mây, toàn mây là mây. Những đám mây bồng bênh, nhìn rất đẹp... Khoan ! Khoan đã !!

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .

Nếu xung quanh nó là mây thì nó đang đứng ở đâu ???!

.
. .
. .

Từ đó, Trâm Anh và Khánh sống với nhau hạnh phúc trên thiên đường. Còn về vụ thức ăn... Vì ở trên thiên đường nên chẳng cần ăn cũng chẳng cần uống...

Họ đã “tò te tí te” trên thiên đường... Và sản xuất ra những thiên thần .__.

Cứ sống trên thiên đường như thế cho đến khi họ bị dận vào các bào thai rồi đi đầu thai :)... Vậy thôi !

End

Độ nhảm của chap : 100%

Klq nhưng xác định mấy bạn sẽ ném đá chọi gạch tui 1 cách ko thương tiếc :((((

Chap này vừa ngắn còn vừa nhảm :“< thông=”” cảm=”” nhé=””>

À mà... Đọc truyện “đừng yêu tao ! Hãy để tao yêu mày !!” nha... Giờ dồn máu vào đó :)))

Trà sữa tình yêu chính thức hoàn .__.

P/s : ném đá nhẹ tay dùm .__.

24. ...

Ngắn gọn : Đừng lấy truyện của tui mà không xin phép nhé ! Ghét mấy thể loại như vậy...

À mà nếu có muốn đăng lại truyện thì LÀM ƠN XIN PHÉP một tiếng ! Đừng để tui chửi :3 :3 tui hiền lắm :8 :8

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tra-sua-tinh-yeu>